

خطی
۲۰۲

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۸۵۵

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب: تعمیر راه		
مؤلف: علی کهرانی بن محمد حسین نامق‌آبادی زاده اردبیل		شماره ثبت کتاب
موضوع		۴۴۵۶۸
شماره اختصاصی (۲۰۴) (کتابت خطی) (اهدایی)		۵۳۳۲
تیمسار سر لشکر محیه تبریز (نامبر الموله) کتابخانه مجلس شورای ملی		

کتابخانه
مجلس شورای
ملی
خطی اهدائی
۲۰۴

۸
۱
۱
۸
۸
۳
۵
۵
۸
۷
۶
۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸
۵۸

۱۵۴۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: تقمه راود
مؤلف: علی طبرانی بن محمد بن حسین نام پدر تراود لری فرزند

شماره ثبت کتاب: ۲۴۵۶۸
۵۳۳۲

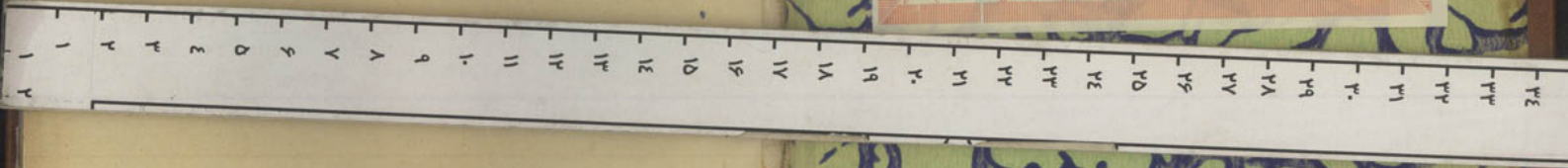
موضوع: شماره اختصاصی (۲۰۴) (لوکت) خطی [اهدایی]
تیمار سر لشکر مجید نیروز (نامسر البقره) بکتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه
مجلس شورای
ملی
خطی اهدایی
۲۰۴

۱۸۵۵

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب: تعمیر راه		
مؤلف: علی گلرانی ابن محمد حسین نامتوزاد تبریزی		شماره ثبت کتاب
موضوع		۴۴۵۶۸
شماره اختصاصی: ۲۰۴ (توکت) خطی (اهدایی)		۵۳۳۲
تیمار سر لشکر جمیده تبریز (ناصر الملک) کتابخانه مجلس شورای ملی		

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی اهدائی
۲۰۴

Faint, illegible handwritten text in Arabic script on the left page.

۱۳۳۲
 کتابخانه عمومی شهر تهران
 شماره
 ثبت کتابخانه ملی
 ۲۵۵۶
 ۱۳۳۲

۱۳۳۲
 ۱۳۳۲

۲۰۲۸

نعت داود
هو الله تعالی شانه
جلد اول

این کتاب سی پنجمین و دو فصل است در شش جلد

آفریننده این جهان و جهانهای غیر محدود را پرستنده ایم و برابر روح مطهر پیران
درود فرستاده خاصه بر آن فرخنده که بر هیچ نبوت و ستوده آن بزرگ رسالت سید البر
محمد مختار صلی الله علیه و آله و عترت الاطهار از آنجا که حکمای نامدار و اطباء عالیقدر
بر کدام بر آن خردانش و سلیقه خود تجویزی علیحده برای معالجه امراض مزمنه صعب العلاج و طین
مقدس ما ایرانیان فرموده اند و طریق نجات را هر یک منوط بسلامت و حفظ سرسبکی
نموده خود میدانند لهذا محض بصیرت اولیای مرضی فرستای از عقاید بتیانیه عموم حکما
بطور افسانه مرتب نموده از لحاظ انور خوانندگان محترم بگذرد و مخصوصاً مطالعین این کتاب
شدت و ضعف مرض را که تا چه پایه احساسات خود را کم کرده بنماید و آنرا که زبان
آشنایان را بجزئی بخوانند البته منکر محسوسات نخواهند بود و معترفند که تصور و کتاب
رنگان عقیده مخصوصی نبوده و نخواهد بود . . . . .

از قلم این بنده علی طهرانی

این مرحوم محمد حسین کاتانم دفتر وزارت خارجه ایران

در شیراز بنویس از تحریر

یافت

بنام خداوند بخشنده مهربان
چندی قبل از این یعنی مورخه ۲۲ شهریور سال ۱۳۳۰ کلهزار و سیصد و بی هجری نوی
یکی از فحول دانشمندان ایران که سابقه ای دراز در ممالک اروپا مشغول حساب
بوده و در تحصیل علوم متداوله امروزه سینما کرده و در بنجام کشیده و در مراتب ادبیا
کوی سبقت از تمام مسافران زمان خود بوده و مخصوصاً در و سه علم بدرجه معلی
فایل گردیده و اردو خط شیراز منوط از و حکم یک خوشنویس آسمانی لدی الورد با
نگارنده این اوراق مصادف شدند پس از تعارف رسمی درخواست نمونی
که از هر جهت مناسب حال اینگونه مردمان گوشه نشین است فرمودند بدون درنگ
اسباب آسایش ایشان را فراهم داشته بخواه تو که صدیقی هم که توانی عمل نجات
این پرورد بعتا بسال را بنماید با چند جلد کتاب علمی غیر رسمی همان شب خدمت ایشان

فرستادم فردا را محض ترتیب اسباب منزل و مخصوصاً بمرکز زیارت این مرد
جهان گشا علی الطلوع از منزل بیرون آمدم در بین راه ایشان برخوردیم پرسیدند
شاید ملاقات من می آید عرض کردم بی فرمودند چینی شکر از بخت خود میکنم
در صورتیکه عزت و عدم معاشرت شما ضرب المثل است چطور با این زودی خود را
آماده زحمت یک غریب گنای نموده اید دیشب را از لذتهای منوی لگاها
شاید بجای رنج سفر را فراموش کردم چون میدانستم شما از خانه بیرون نمی آید
من خودم بمرکز ملاقات و ترتیب امورات شخصی عاجز خدمت بودم باری
تشریف فرمای منزل شدند و تا یک ساعت تمام سوالاتی از ترتیب پیش آمد اخبار ایران
میزمودند آنچه را که بنده عرض میکردم ایشان در کتابچه مخصوصی بنویشتند از
آنروز بعد هر روز ساعت معین پستی سوالات جناب میرزا را جواب گفته ترجم
فرمایند پس از فراغت قدری تم مشغول مکالمات غیر رسمی میشدیم که
روزی هم رفته بنا می گفت کوی ما بر سر انقلاب است این چند ساله ایران و تصور
پیدا کردن محرک اساسی بلوای اخیر و مواد فتنه و شورش وطن بود
چون سوالات جناب میرزا منی بر فصول عدیده و طبقات مردم ایران را از خانواد
سلطنت و گروه و زرار و علمای روحانی و عقاید مختلفه عمومی را هر یک جدا گانه
چندین روز بدقت هر چه تا مقرر غورری میفرمودند و برای هر یک فصلی علیحد
مترجمیداشتند تا بگذرد اسباب وحشت و خیال نگارنده شد که مبادا در آتیه

نعمت داود

رحمتی فراموش شود لهذا عرض کردم سخن جناب عالی درباره اطلاق تعریف چندان
 ایمنی ندارد که شما تاین درجه عمل شرعی قرار داده اید بنده آنچه را که بعوض
 حضور رسانیده ام از دیگران شنیده ام خودم در کار نبودم و هیچ وجه من الوجوه
 دخالت در امور سیاسی نداشتم و غیر از ذات پاک باری تعالی احدی از خلائق
 اموراگاه نیست و این کتابی که از قول تعریف مرقوم داشته اید یکی از قید ریست
 خارج است فرقی که هست عرضی در عرایض ملحوظ نیست و چون داخل بنگار
 نموده ام شاید بهتر از دیگران قیاس کرده ام که تاین درجه در حبس جناب عالی شد
 قیمتی نموده منتهی نمودند عزیز من بیانات شیرین شما نقطه غذای روح و قوت جان
 من بر مرده شده بلکه در آینده اسباب بهجت و حیرت عطا و اقیما را خلاص ما خواهد بود
 مرا بی را که شما بنظر ذرات بین خود مان کشف نموده اید چه لزوم که در اصل طبیعت
 مردد باشید و اگر فی الحقیقه تردیدی در این کتاب دارید من ضامنم که بقانون علمی
 کلیه مقالات شما را از طباب خفا بگروه گاه شود رسام و حق را از باطل جدا
 نمایم عرض کردم زبانی سعادت و خشی شرافت است برای تعریف که خیالاتم از
 بونه امتحان بیرون آید و یقین علمی حاصل شود فرمودند امروزه در اروپا
 علوم که خیالات حکمای بزرگ طبیعیون را مشغول ساخته و همساز با از مسلمان
 در جاه اول را بسوی خود کشیده یکی علم تخیل ارواح است که چندین سال بنده در این
 خط رحمت کشیده و تا یک اندازه موفق شده ام و با حکمای بزرگ درجه اول

نعمت داود

سالها زود خوردداشتم از آنجا که فلان مار بون تخم مشهور فرانسوی است که اکنون
 ده سال است عقاید سابقه خود را گذاشته شب و روز بدون دقیقه آسایش در
 این علم یعنی تخیل ارواح و علم (میتیم) کار میکند و هر با که کتابی که دلالت بر شرفیت
 این علوم دارد طبع نموده تمام عالم میفرستند عرض کردم صحیح است یکی
 از دوستان بنده این کتاب را ابون بود بعضی از طالب علمای ما را ورا محض صابری
 تعریف ترجمه فرموده است فرمودند شما دیگر محتاج بخاندن کتاب تخیل ارواح نخواهید
 بود آنچه را لازم باشد انشاء الله برای العین مشاهده خواهید نمود فرمایش
 که شب چهارشنبه است ترتیب منزل خود را داده آماده باشید برای ساعات ارواح
 که تا نیکو مرجع انوارات عموم بوده اند و تا زکی بعالی باقی شتافته اند و حضرات
 در کنگنه باغی که سمت جنوب عربی شیراز است و تا شکر که از یک میل راه میباشد
 احضار نموده از خود آنها سوال شود که در این بنگار و شورش علم از که حمایت و
 حق که سعادت کرده و مقصد اصلی بر یک از آنها از اینهمه خونی زری و احتشاش خانها
 چه بوده چون در این حیات فانی محض بواسطه نفسانی و آرزوهای شیطانی و
 قوای شخصی هرگز جواب مسیح سوالی را بطور ساده و طبیعی نمیتوانند لهذا ارواح که متر
 از فریب و خدعه دروغ میباشد هر چه پرسیده شوند بدون نقطه پس و پیش
 و حرفی کم و بیش بیان واقع را خواهند نمود آنوقت گفته بای ایشان را با بیانات
 کتاب شما مقابله خواهیم نمود چیزی که هست مدت مدیدی باید مشغول این کار بود

زیرا که ارواح کسانیکه شرکت در امور سیاسی ایران داشته اند از قبیل
 مومنین خارج و داخل و کارندگان جراید و مؤلفین و منتقدین روحانی و جسمانی و
 حکام ولایات و طبقه و ذرا و پادشاهان و شاهزادهگان و سفیرای خارج
 و داخل که هر طبقه از آنها را بستی در شب مخصوص اشتقاق نمود اقاخان با همراهم
 خواهد داشت فردا شب نوبت مومنین مؤلفین و سیاسیون است
 شب چهارشنبه بیک شمع لغزنده آفتاب بود و چهار حجره و خانه را مشت و نمودار و بر
 آسمان رنگ طلایی خود را بچشم آینه کش نمودند بنده با جناب مرزا و خادم ایشان را
 جنوب شهر از راهی گرفته با هم صحبت گمان برقیتم عرض کردم آیا حاضر امروزه از غذا
 و غنای ارواح جزئی محسوس نموده اند یا خیر فرمودند آنچه شفق علیه کل حکمای این فن است
 پس یک کلمه است که یک دنیا معنی دارد هر یک از اولاد آدم در آن محض آخرین حالت نزع
 هر افعی که بوده باشد روح او ابد الابد در حضور روحانیان همان حالت باقی و برقرار خواهد ماند
 دو ساعت از شب گذشته پس از عبور از اضرابهای نزدیک شهر به هدایت توفیق سوارگان
 رسپا مقصود شده تاریکی شب تا بمباری راه سمار بخت عازم بنیول رسیدیم که
 روز روشن و یواز و شت لاجول گویان و حضرت از بنول لرزان است گفته باقی است
 از قرون قالیه بنای عمارتس از هم گسیخته و ستوف خالیاش در هم ریخته فقط آثارش با ما
 بواسطه درختان کن برود کج که اشیایه از اغان شوم و شیکگاه کلاغ و بوم است باقی و
 در نمای میهنی بود است حجره بنا سبست این بیت را خواندم

کجای طالب را خدام نگرددیم کجای عنابک را حجاب بین
 جناب مرزا منسب بودند خیر انطوریست تا یکده بخص بذرانی قدوم روحانیان شرفیات
 موقتی بل آورده اند بیکه تا اولن جنابان باغ رسیدیم منظر خوشمانی نظرا آمد که
 نایک انداز و دشت فرا بود پرده های سلسلی که گونی برک دخت نان بان است فاصل
 اشجار طرفین را بطول خیابان بیکه وصل نموده چراغ بسیار بزرگی که کون قرمز آینه طرف
 آن تمام منظر را با رنگ مرغوانی بسیار درخشی نورده شده بود بر آینه شخی که با ارتفاع یک پارسل
 زمین و بطول صد ذرع میوه نصب و در سیما اطراف حیده با یک کونی که صدای رستن
 و شناسد ری بیکه و بظرفه میا و ستماع شد بومی این نظره بونانک خاموشان و کمان
 سرخ پوشان نظارگان را تحریف میکرد که شجاع ترین دل می توانست خود داری کند
 کلکوز شمع بطوری اوراق اشجار را برافروخته و پر سیاه پیر از اغان را برک ترز صورتی
 مبدل داشته که گونی داخل در کوه مریخ شدیم بن خاریهای ضلطان و کنار بانوک سنگی
 مثلث اطراف زمین با شطهای بسیار لطیف نارنجی شتمل بودند سرغان شب هوا
 که متصل با اطراف درختان پرواز نمودند کونی شلی از مواد (خسوف) به پشت خود حمل
 نموده که پوسته شمع کلگی بغیرهای آینه کش و بر روشنی اراضی خارستان با گرم
 شب تابش فروش بودی افزودند
 با ابریک بنده همین دره های بی حیرت فرود رفتیم غمنا بخود آمده خود را تنها دیدیم
 معلوم شد تعاقب جناب مرزا ز فرقه ام اندک جستجوی ایشان خود را پایا بخت رست

بالا برآدم مردی که فقط محمد آهنا بنظری آمد بایک کت و سگون و شت فرا
 طرفین خیابان روی کوی بانگن و اسامی آنها بنحیث تعلق بسیار علی روی برده بود
 کوئی از بزرگ درخت (با لوباب) است در فوق المراس بر یک آویخته و شکسته شده که
 روشنی بسیار لطیف چهره رنگ ماورا پرده از زرق و خطوط ساطع و لامع و بجزئی خوانده شد
 خیر نفس طاقت میرزا با آهسته کی از جلوه گری نشان با معلوم که فقط بواسطه خطوط منقوش
 شایسته میشدند عمو کرده تا انتهای تخت رفته مگر مراجعت نمود به تمام اول خود تیسرا
 غرق در بای فکر و اندیشه بودم که ناگهان سیس سیار یعنی درید و همه جالبین شکل خود
 با آسمان اران میدادند بالا بگریستم و دیدم مری که بزرگی شمس او تمام فضای باغ
 گرفته بیوی بنده قوس نماید چشم کشودم دیدم جناب میرزا میباشند اینک خود شای
 با پر عظیم عقاب سنج داشته نزد خیر فرود آمده روی کوی شست و بنده را بهم اذن
 جلوس دادند پس از آن روی خود را بطرف سیار کرده فرمودند پرسش کنم
 خان شما مورد سرگذشت اعدا مات خود تا ناز و مینگام حیات عاریتی در سلسله
 سیاست ایران میان نمایند
 شخص ضعیف اندامی از روی کوی خود بر خاسته در حالتیکه انگشت دست راست را
 بدندان گرفته و دست چپ را ستون کزنده پیش آمد و با آواز بلند نطق ذیل را بیان نمود
 این بنده ملک ایام جیاتم میبختا بده در تقسیم شود روی هم زده میشد در امور سیاسی
 ایران متفکر و فعالیت داشته ام دوره اول که بیکام شتاب و عقوفان جوانی بود

که تاره از وضع و ترتیب و نظم ممالک خارج مستح شده بنما در جوار وطن خود متفر بودم و محراب
 ایران را از جو پسندی و شہوت دوستی و تن آسانی شخص پادشاه و جهالت و نادانی
 و بیگاری نیست و زرا میدانستم و عین دہشتم که اگر چند نفر حال بجای وزرای امر و زینت
 شوند بهتر از مشیر کار بار و برادر و طریق زشاد و لامحار عراب رو خواهد شد و این مطلب ممکن
 مگر بواسطه نفوذ در خیالات شخص پادشاه این بود که با چندین نفر از دوستان صریح شب
 در روز مشغول انجام این خیال بودیم تا اینکه بقوت قلم و طلاق لسان دو سه نفر از
 سزای و امنای دربار را با خود مانع بدست کرده بعنوان ترجمان زبان خارج یعنی افسانها
 علمی را از لحاظ مایه بونی گذرانیدیم چیزی نگذشت که متدارت ایران با سامعی حیدر ماموق
 آمد خاطر طاوون شایبای بطرف میرزا حسین خان سپهسالار مسطوف و چون شہباز رسید
 از سعادت اسلامبول پرواز و سیتما در طهران ساعد حضرت شاه را شیشمگاه خود فراد
 و بدون هیچ زحمت کلیت مینت وزرا را مخدول و منکوب و با وجود شدت سرمای زمستان
 که مبار از برف ممدود بود حضرات را با عیال و اطفال از طهران تبعید و هر یک را یکی
 از اضلاع ملک پراکنده ساخت و مخصوصا اشجار پیر کهن سال را که با طرف محکمت
 شاهنجا کشیده و بارور شده بودند از ریشه میرون کشید که بجای آنها نهال تمدن غرس شد
 رسوخ عرابین صادقانه او در قلب شاه فقط در نزار و دویست و نود و اولین
 فرنگستان بود که ترتیب ممالک تمدن و آسایش رعایا و نظم قشون و عدالت عالی مقبر
 اروپا را برای العین مشاهده کرده و مستخدمین قابل برای نظم و زار تاختنهای ایران ایر

نمود در این زمان بنده و سایر دوستانم با ما مورین خارج فقط از شست و جلای
 شاپور و الکتاف و دارای الکبر سن میر اندیم و حدود و جغرافیای ایران را بد بر حسب ممالک
 نوشیروان و ملک شاپور می شنیدیم و سالهای دراز با تخریب و عده ای این شخص بزرگ سلو با
 یک امید داری خاموش شستم نه اینکه اثری از خیالات این دو کار آمد ظهور رسید بلکه
 حسرت بر سر بدتر از سابق شد اضلاع مملکت را بشا بر آه کان سفاک سستدنی بان سپردند
 و بدجه بازار تصانی و خون ریزی رواج گرفت که بجز فرار از ایران چاره برای آزادی خوانان نبود
 این شد که توسط یکی از رجال دانشمند وطن دوست که با میرزا حسین خان نهایت محرمیت را
 داشت پیغام کرده او را تکلف و عهده خود توج و سرز سرش نمودیم جوابی که از طرف سپهسالار
 ما مور بود ما بدید و چنانکه بدست فخر از سیاسون در جاول ایران حاضر بودند و هم را بر
 و سعادت مردیست قسم داده بود که حاجات دارند هرگز بر زبان و قسم دیناوردند با اندازه
 متین بدلیل عقلی و برادرانی ثابت بود که ابد جای چون و چسب با باقی گذاشت
 لطف پرسش با چنانکه رسید جناب میرزا لطف بین توجه شده فرمودند حاجی میرزا حسین خان شما
 ما مورید قطعه دین ما ده پارس ملک خان گفت مانند حقیقت جوابی که بایشان در آن زمان داده
 بیان کنید

سپهسالار از گری برخاسته با صدای شکسته (که را قانون) مانند شروع بر لطف دل نمود
 قانون نظم و ترتیب را که تا اقباس از قوانین دولت نکلیس نمودم چون حکم اجرای آن از
 طرفترین الشرف بایوفی صادر شد با اندازه محمود میر روس واقع شدم که وزیر امور خارجه

دولت روس بخمال حفظ نمود و اعلی ممالک آذربایجان و قفقاز افتاد و بیجان ارمنیه
 آن صفحات را نسبت با راننده ایران میداد درین زمان بود که سپهسالار دولت روس
 ممالک عثمانی را منخرود داشته و اردو اسلامبول شد روزی وزیر مختار دولت روس در
 ایران شرفیاب حضور ناصرالدین شاه شده در موعده که غیر از من کسی حضور نداشت بر من مایه
 رسانید که اقدامات سپهسالار حضرت امیر بطور را بران داشت که پرسش کنی از ده تعارف را
 ما مور نمایان ایران نماید و پس از مراجعت تشون روس از ممالک عثمانی سپهسالار
 بهر ای پارس نور عازم ایران است اگر چه پادشاه خود داری نموده با یک
 مناسبت مخصوصی فرمودند دوستی دوینن و تاجیقین نه بجزی است که تولید کل کاری نماید
 ولی روین کردند متبرانه فرمودند با روح خاقان محمود اگر سر مونی وزیر مختار و از تو شکایت
 داشته باشد ان شاء الله شکایت را پاره میکنم که من از پرسش خودم را روی قدمهای شاه
 انگیزه تاج سلطنت قسم خودم که در آینده اسباب خنده فراموش کنم پس از آنکه
 سفیر روس توسط کرده از قتل من در گذشت فرمودند الان بهر ای وزیر مختار بروید
 در سفارت روس تا کار با را بطور و نحوه منظم کنی بناید مراجعت نمایی بنده و سفیر
 از حضور مرخص شده فرستیم سفارت سفیر بعد از گذرانی با بهر سگی من گفت
 آقای عزیز من شما کو یا فراموش کرده اید که دولت روس شخص ایضای معاهده (زرنگی حاجی)
 حد قد خسارت کشیده و تحمل چه مقدار زحمات شده پس از من که شخصی شاه بهر چه
 مملکت ایران بدست یکی از پسران او افتاد ایران در آن زمان لوکی تلویایف شد

برگاه سرداران روس با ایران نمی آید و تا آن اندازه خسارت جانی و مالی بقیون
 دولت روس وارد نیاید که چنانچه می توانست با یک سلطنت جلوس نماید اما
 دولت ایران در آن بجا که می توانست بخودی خود پایدار ماند به باد دولت انگلیس
 سرزنی اقدام میکرد خیالات امروزه شمار میرزا قاجار خان امیر کبیر در بدو جلوس
 پیشداد خالصه بهایونی نموده بود و اگر بر داری و مال اندیشی شخص ناصر الدین شاه
 و میرزا قاجار خان را فوراً قطع میگردید همان زمان قیوم روس وارد ایران و کلان
 خاک از طرف امپراطور میسر شد تا بدون جهت رعایای بیچاره را که در بدو لایحه
 بجز غلبه نمیکنید قهقهات امپراطوری شما را از حالت خارجی محفوظ میدارد و هیچ
 من الوجوه خودمان را چنان خوشی که بخوابد با دو تکی بکنند ندانید که بی شرم است امروزه
 اگر تمام ایران تحت سلطه بیرون بیاید دولت نمیتواند دو ساعت مقاومت کند
 رعایای بیچاره را از زیر بار کران مالیات نجات داده فقط نظم داخل خودمان را در نظیر
 بهین جهت حساب آسایش و رفاهیت در خاک شما بدین خواهد بود که رعایای ممالک انگلیس
 از کسکلی خودشان را برود خانه (لایس) می اندازند حسرت شمارا خواهند بود
 جملة مقدرات طبیعی این مملکت بر آنست که از فواید پولیتی دولتی روس انگلیس بهره مند
 از محصولات آب خاک خود کامیاب شود و رعایا با نهایت ارزانی و وفوریت دعاگو
 شخص پادشاه باشند
 از بیانات وزیر مختار بخود آمده وعده کردم در آینده پیرو خیالات ایشان باشم خدا

نموده منزل خود مراجعت نمود پس از آنکه رضایت مملکتی از طرف سفارت روس محسوس
 با هر انور فرستادند و خاطرهایونی از این برکده را سوده شد و محض بروز محبت امپراطور
 که به همت سفیر نورست و بند شده بود بدولت عثمانی فشار آورده که سید لایحه قطور بخواند
 دولت ایران بنجام یافت و من با نهایت جد و جهد مشغول تنظیم دادگاه ایران شدم
 و مجلس نگاشتی در غلوت با این چند هزار دستاورد منتهی دشت خواست خود را مویباری
 شرح دادم اگرچه تا ما این عقیده را پسندیدند اما امسک گفتی که مکتبی با این بزرگی را محض خواهش
 دیگران تبدیل میکند ظلمت حکامی نمودن و راه عبور شعاع معرفت را از هر طرف سدود
 و رعایای بیچاره را به غنمی و بیگاری و پر خوری متعارف کردن چینی نخواهد گشت که یکی
 بر سوی نفسانی و آلوده بر کوزه لیب و بلا و سید که رفتار انواع کیفیات و مسکرات شده
 آنوقت مصارف استمال افیون بجای خواهد رسید که دخل مملکت با اینهمه ارزانی کفاف بخرج
 مذبه دیگر کسی نمی تواند دنبال کار زراعت یا فلان برود صنیتهای دستی مملکت
 از زمین خواهد رفت تا چار قوت لایوت استیکون مردمان بی غیرت بیکار که نصیب
 بصرف هندوهای شده اینهمه بابت از عارضه بیاید (در صورتیکه چیزی در عوض نخواهند داشت)
 تجویز است اینکه اعمال قطعه لغت تاریخی است برای توس اساس این مثل خانه بزرگ
 یعنی ایران پس خوبست تا آنقدر که کل خیالات ایشان نیست از کار کونای نگینم
 حال که بناید وزارتخانه های مسئول داشته باشیم لا محاله نظم نظام دادند و تحصیل علوم جدید
 از فرایض اعمال دانسته شاید در آیه توانیم قانونی مقتبس از زاگون دولت روسیه

نعت داود

برقرار نمانیم زیرا که دوام و ثبات معظم ترین مملکت بی قانون بیسج بیش از پست ترین
الاجتیرگان نخواهد بود معلومین حدیث از او پانوحسن و اطفال خود را برای تحصیل تجار
فرستادن چه ضرری بهمان ما خواهد داشت ؟ ایچا چند مدرسه علمی بنویسد در
دارالخلافه و سایر ولایات چه خسارتی به گران وارد خواهد آورد ؟

خیال ما شاه را منطوف برقیات عهده جدید نمودن و نوبادگان وطن آیت
آموختن دشمن داخله را یکبار مکنده شدن روزی بکار ما خواهد خورد که توجیه بنده مستان
معلوم شود پس از این مذاکرات خیال خود را مصروف باین خطه داشته از عیناً
سابقه خود بکلی منصرف شدم و مضمون پیغامی که از طرف من به او خواهان حریت فرستاد
شد همین بود که بر عرض جناب میرزا رسید

پس از آن بگری خود مراجعت نموده مگر پرسش ملوک خان بر پایستاده تمز نطق خود را
اینطور بیان کرد

از آنروز بجهت که از خیالات حاج میرزا حسین خان مستخر شدم شروع بدوره دوم
عمر من شد که مدت هائی بدید با یک انفرادی تا می زندگی میکردم تا اینکه شنبی راه
یکی از تاشا خانهای اروپایی از معارف علمای عهد جدید مصادف شده در
بی درمان خود را که عبارت از تاریکی ایران بود عرض و تقاضای علاج نمودم درین
موقع سپهسالار عالم خانی را بدرد و گفته و کلیت ترتیبات و ازیسان زنده بود که بنده
جرئت کرده را از گفتنی را بر زبان آوردم بیاناتی چند این حکیم دانشمند منسوخ نموده

نعت داود

دراه نجات ایران را بطوری وانمود کردند که تا عالم زندگی میکردم تو شستم کسی را با عقیده
خودم شرکت نایم و از آتش دوزخ سیست حیات من شروع شد و بنور زده و چهارم سینه
از سنگ اینگونه زندگی آموخه شدم

نگارنده او را ق بر حسب دستور الل جناب میرزا دهری در دست گرفته بمسلم ملا بیانات
اموات را بنوشتم چون آواز ارواح مثل انگه انجیل (گرامفون) بیرون می آمد بسیار
از جمله بار افراش کردم محض دفع خشکی سر بسوی آسمان برده شستم چشم بروشانی
لطیف بلال ماه که از پس درختان سرد بالا آمده بودند با نظور که تماشای عظمت
سحاب که چون کجور در آن کجور نشناور بودند و در حران نفس با طراف آسمان
چنگک میزدند شغول بودم از خود بخود شدم وقتی بهوش آمدم دیدم جناب میرزا
شغول ادای فریضه دو کانه صبح است و خادم ایشان معلوم است مرادوش کشیده
بدین مکان آورده است پس از فراغ از نماز کما جدول آب که نزدیک شهر نوشته
و بنده فرمودند بسم الله قدری ناستامیل فرمائید پس از صرف غذا آمدم بکعبه
نزل جناب میرزا بنده عرض کردم خوبست مردی در یاد داشت بیانات دیشب بفرمایند
فرمودند چون بنور تم نطق پرسش بی است لزومی ندارد بعد از اتمام خطه کنید
اشاء الله شب چهارشنبه آینده میعادگاه همان نقطه خواهد بود تخریصت رسمی گرفته

آدم منزل

صبح در شب پنجم یا آوری شب زبور رقم نزل جناب میرزا معلوم شد این چند روز
 مشغول پذیرائی یک نفر مسافر از راه پاوی بوده اند که اندکی هم زبان فارسی میداند اکنون
 که تفریح دارد شدم دیدم باز فرزند خود را بسته عازم حرکت است بدون اینکه تلفت بند
 باشد با جناب میرزا خدا حافظی کرده از منزل بیرون رفت فرموده الله سبحانه
 عدم ملاقات را در این چند روز تلفت شدید این شخص یکی از شیخ سیر پهلوانان
 طایفه (انارشیست) بود که از مرکز غیر معلوم خود نامور طهران شده میگفت فقط دو روز در شهر
 پاریس توقف کردم باقی ایام را متصل در حرکت بوده اینجا بلاخط سابقه آشنائی بنده
 و از طریق تدارک اسباب سفر این چند روز را با هم بودیم
 عرض کردم واقعا بعضی اسامی در ایران شته است که بجای ما با آشنائی آن بحسب رسم مسل
 بین لفظ (انارشیست) فسه فرموده لفظ (انارشیست) در تمام ممالک مذکور است

فصل دوم

بالفظ (بابی) در ایران ولایت تلفت شدید که همین جهت این طایفه یعنی انارشیست با
 مشغور تمام عالم باشند این جماعت تحت قانون زندگانی و منهدم کننده اساس عالمند
 میباشند بهر یکی واروشیوند لا محاله باعث انحلال قومیت و تفرقه و تفریق بر قبایل و اعم
 خواهند بود و خود را امور تحریک کننده این عالم در طرف گذشته قوانین عمومی آدم میدانند
 میگویند بنای گذشته را رساله را بستی خراب کرد زیرا که مابین سبیل را بر لوح تحریف میکنند
 و هر وقت که سسکی از تکلیف نام او بنده است بنای نوع صدمه خواهد زد بجلاوه جنتا
 فوقانی او ششیا بنده شوم و مکان زلزله و بوم و غارهای سخانی او سوراخهای آبی و بار و
 گزندگان مردم آزار خواهد بود پس از انعام این گزند بنایا دوباره انیز جدید خواهد بود
 ساختن یا یکی تحمل شده موسوم بمرض موات خواهد شد هرگاه بنائی ساخته شده البته
 بایستی بطرز جدید باشد و استاد امروزه با سلیقه مناسب وقت خواهد ساخت زیرا که همگیا
 عهد (عرویش) که سجد کنند شرا را بنا کرده است و جگر آفرینان یافت میشود که بطرز قدیم سازند
 لهذا نهایت آردی مایل خواهد آمد که عمارت کثیف مندریس از هم ریختن تبدیل به بنا
 جدید و مناسب وقت برپا شده و اگر هم عمارت موقوف برای ساختن بدست نیامد
 ممتنع از مرض موات بهتر است خواهانهای از هم شده همچو گذشته است
 و همچنین قوانین سیاسی انبای بشر مشروطه قانون شکنی و شکنجه و سلوک او بایدگان خدا
 شاید در آفرینان نایکد چه ستوده بوده است ولی اختراعات بحیر العقول امروزه و
 آلات حربیه و ناریه و شاورکی گشتی ای دودی در کنار و سرعت سیر مسافران در

نفس داود

خطوط آسمان و اطلاعات اولاد او هم از حال یکدیگر بدین معنی تکلف و تبدیل چوب چاق
 و شیر و تر و کمان بختک با می نیز و توپهای قدیم کوب و طیران سفید سوانی را با
 با ترتیب قدیم کیم بجای متصرف خواهم بود که هرگز نماند نیست شخصی مکتوبه از ربع سکون را
 بعنوان سلطنت تصاحب نماید و همان طرزت دریم بجای با طوق که اردشیر و اریا ملک شاه
 سلجوقی با رعایا سلوک میکردند آنهم همان قرار باقی و پایدار بماند در صورتیکه اسلوب قدیم
 متروک شده باشد و یک جای حسرت باقی نخواهد ماند
 مثلاً همین اجسامی که در تمام ایران امروزه بجز چاول و راز درنی سفلی نماند و در بین خاکریزیهای اخیر
 و عدّه آنها از پیشه کسان این خاک بیشتر است در زمان سلاطین قبل قشون حاضر رکاب
 و جان شایسته پادشاه بودند و سبب اینکه اینهمه مراتع خسته را بعنوان سبب و زغال با ایشان
 و کادار نوده اند محض آن بود که بجز خانه مدوش و از فولک سنان و دم شیر آید از هر دو طرف
 و بر ماستی که دولت بخوابد مالک بجز او نکند بدون درنگ و دیناری خارج کرد
 بیت می چهل هزار قشون در زیر سنجی پادشاه محبوب خود حاضر شوند نه اینکه بر سر
 نصف ایالت مملکت را برای حکومتی و دفاع و شمشان غامگی با فوج تویلی این و آن آوده شود
 که حضرات را از چاهول و غارت باز دارند
 چنانچه سال گذشت و بنظر اینجک از وزرای این مملکت منظور کرد که آیا سبب چیست ایستاده
 ایستاده دستهای بزرگ کشور که در او در اوضاع مملکت جهتترین از انجی حاصل خیز را با
 حیواناتی و لکه کوب تمام ستوران خود می نمایند طبیعت و برای چه اطفال مرد سال

نفس داود

آمریای خود را بستی تمام عمر در حرکت بپند
 برکن منظره شکر حرکت اجسام استایران او دیده که چگونه در من یکشنبه با محوره بنام و سلا
 و زینهای که تازه وضع حل آنها شده و دوشین کانی که بر یک با آفتاب برابری میکنند با
 و یک کالی که قداق اطفال را بدوش بست و چطور با پای سواران رشید ایرانی درنگ و بپند
 و یکصد فرسنگ راه بسوی قشلاق رفت و پس از چند روزی که با این شیخ اجبت سبلان رسیدند
 دیده باشد اعتراف خواهند نمود که در این پنجاه سال آنک تو جوی در باره ایان شده بود و همین
 جدید بعنوان تشون امتیاعی جوانان رشیدی را که از خیزشها چند بطرز جدید دست آموز شدند
 و اسلحه و توجها آنها را در تحت مراقبت و مواظبت مرکز وزارت جنگ تا یکجا حفظ میگردانند
 امر و زمان تشون سلاجقه عهدتیم و همان پهلوانان رکاب شاه عباس کبیر بودند و
 با سیک از دول امپراتوری هستند و ستیته شوند بهمان لیل که اخیرا بواسطه توجّه پادشاه
 دوباره رشادت قدیم پدران خود را بجا میان عرضه دادند خوب ملاحظه کنید و می
 استعدا و طبیعی را مدقون خاک فراموشی داشتن و فقط با هم پادشاه قناعت کردن
 و شبی روز از سزای خارج تعلق گفتن مال حال این مملکت بهتر از امروز خواهد شد؟
 محققا عاقبتی را که همیشه چون الوجوه تیره نگیند و بوجع برف اورا نیندازند و میرا بقاء
 بجای خود ستر اندیند و بنا سبت وقت و زمان تفسیری در وضع در بیخه او نیند
 و از اندود باهما غفلت و رزند حوادث عجیبه و تبدیل فصول اربعه اساس او را در هم بختند
 و استخوانهای شکسته و کهنه او که هنوز قائم بچوبهای پوشیده و خار و خاشاک است

نعت داود

عابرن مجاره را بر ساعت تخويف نماند اين است كه حضرت انار شيت بجلد بر سر
 مجنا محضاً للنوع هر يك ميل و نكلى در دست براى خرابى سپه كشته را على از نيم سپه كشته
 مضاهمتى نمايند
 فرق نمند كه از شهابت انار شيت مشب شده و يكى حزب لبرال يا موسيقيست كه
 شب و روز در واخذ مالك تميز يا تمولين و كپانى باى بزرگ در زده و خورد مياشند
 و انار شيت باى واخذ مالك تميزه امريك و اروپا اولين وسيله كه بتواند خودشان را
 پادشاهان يا رؤساي جمهور يا مليونر باى تمول برسانند فوراً رسته حياتشان را
 قطع نموده و خودشان ساپى خود بجز براى مخرج شوند و اولين داعى آنها با حكومت
 مالك تميز اين است كه مسكونند يا بايد و كهاى پارلمنتى انار شيت باشند يا
 با عقیده ما رفتار نمانند زيرا كه قانون بر حكمت بايد مطابق شريت خدا باشد كه تمام
 ذرات موجودات بيك نحو تعادل سارى و جارى است و شريت خدا با شتاب و
 كه شروت و كپيل نخواهد هر جا كه شروت است اتباع شروت بعلاوه آنكه حقوق منصوصه
 خود را نمايد بواسطه زيادى عوججات آنها قاناً دايره نفوذ خود را به رسم و رسم كه باشد بويت
 داده بسايه ضيف خود را مجبوراً محاط خود نموده چشده زندگاني و شريت آن منسلوم را
 ميشناسند مخصوصاً وقتيكه احزاب شروت با يكديگر متحد شده تشكيل كپانى بزرگى
 بنمايند و اين كپانى با تمولين مالك مجبور شركت كرده از اين اجتماع ثابتي قدرتي
 حاصل نمايند كه چچ پادشاه مستقل سببه جبارى نمى تواند برابر ايشان مقاومت كند . . .

نعت داود

تا چه رسد خرابى كنجك روزى كه ميت هزار لغبائيسى در كاغانهاى بين شركت بزرگ
 خدمت كند و اجرت آنها فقط بدهت لايوت باشد اگر يك نسته كى از آنها ناخوش شوند
 آن ميت هزار لغب بزرگه رفته مداره كه خارج اين كنج را به دست جبرانكيد در مريضخانه
 كه انهم در تحت نظارت بين حزب ثروت است از كرسى كنى بريدند
 آن آخرين كتاب كران بهائى كه در امريك طبع شده و حالات اين مردمان به نهادند شناس
 تمول را حاوى است بنده خوانده ام از جمله ميگويد كى از بين تمولين چون نجات خاش بر
 كسى ديكران سوار شود و تمام بنادر بجز اخاك خود يك جبارياشكنى با علمي بسيار و بهر نجات
 مرغوب و موزيك مطلوب مدارك كرده و در همان بنادر ناچار آرمى براى حفظ و حراست
 چهارم زبور لازم كه گفت كوى كپيان و علمين را جواب داده و محاسبات عوججات را
 تعريف نموده مواجب هم بر امانه بجا برساند و زور قماى كوچكى كه براى كل آب و غذا
 و ساير لوازمات شتى لازم است البته داراي اجزا مياشند بدین طريق و با بهر اين نجات
 بايد در تمام بنادر يكسازى و شكاى داشته باشد كه با دافعاً خانم او بكي از بنادر
 وارده شده ميل كرده شته محتاج سواري كيشتى كرايه باشد مؤلف ميگويد دوازده
 سال ميگذرد بسوز خانم همچ يك از اين بنادر ميل كرده برود و جهازات دايين است
 از جاي خود حركت نكرده اند
 بنى انصاف ديگر موقع (اكوپورسيون) پارس نگرانفا حكم كرده در آن مكانى كه صندى
 براى پادشاهان نياپ است چنين دستگاه عمارت با تمام ميل و موزيك و نوكر

نفس داود

و خدمه و خانهای محترم برای شجرتی و چراغهای قیمتی برقی که شایسته این نایبگاه است
اجاره کرده و تا چند ماه در آنجا بستره و پس از آن بخواهند خوارت خاشاک میل کرده
تا شای اکیه و سیون و در خاک آن رفته در وقتیکه هزارها از مردوران این خدائشاک
شب را زنی نمری در کوچه میخوانند

یکی دیگر از این تمویلین بی انصاف که در حاشیه صحنی باغی و شکارگای دشت است و نزدیک
آن گل یک قریب بسیار سمور آبادی بوده که مرکز تجارت دیات سوار محبوبیت است
شی خانم آن (لیون) آرزو کرده که اگر جنگ این قسمیه جز شکارگاه مایست آنوقت پتیا
هنرمند قلمی توانستیم تمام سطح این جلگه خاشاکه زنی بکشیم نوعی کاسب را در شکار
به طرف اشاره نمایند حرکت میکند کاسک برقی مابم مکن باشد به طرف که میل داشته باشیم
حرکت نماید

فردای آنتب شخص میوز وکیل تعیین کرده تمام قسمیه را بقیه کران با تمام مال اجازه آن
خریدند و فوراً بپشتن کان قریه از آنجا بجزت کردند روز دیگر تمام شمس را بهراج کرد
و تمام اینها را خراب کرده در ب و تخت و آهن و چرخه بار اقیهت کی لیام نموده بس شورا
سطح و جز شکارگاه نمودند و همدسیر قائل را احضار و تمام سطح این جلگه خط آهن مثل
عروق و اعصاب انسانی کشیدند باندک مدتی این شکارگاه تمام شد تا اینکه خانم
این شخص با شروت بعضی از روزها در این شکارگاه مشغول صید میبودند
پس بقانون شریعت خدای مقل میگویند مردم نموزی متول واجب است و خاک بر

نفس داود

آن و گلانی که از طرف شروت مامور شوند و در پارکات بی خودشان را حامی خزش شروت
قلم بکشند و از بکنان بسفت گرفته موکل متول خودشان را خوشنود نمایند که اگر در آینده از نظر
این موکل افتادند حسد یدار داشته باشند باز میسیر شریعت خدای مقل میگویند و گلارا
اجازه میدهند

فرمانیکه از طرف محکمه و عدان بقانون شریعت خدای مقل با تمام و گلای ملت شرفند و باید و بهمان
آن با خون جوانان نونهال و پیران کهن سال مشیت است از این قرار است

و گلای مجلس شورای ملی باید بدانند که مکلین آنها قزای با برسه و مردوران بی خانمان
و کرده ارال و ایام میباشند و ناموریت و کیل قله جلگه کیری از نفوذ دوا بر شروت
و متول است و هر وسیله که ممکن باشد با نهایت خاشاک فی خود را بساطه های قطور شجریه
شروت پیچیده و از قزای مظلوم استدا حسته بگه تواند مکل طاغوت متول را بر کون نماید
و این احکام که فقط آرکتب منزل شریعت خدای مقل است در تمام عالم وجود در بسته طبعی هر یک
نماید کاکمک در سلطنت نباتات بودیست که در جهان کهن سال استوار با زوی قوی
شاخهای خود را با طراف کشیده نماند های ضیف را در زیر سایه خود از تابش آفتابیت
محروم داشته پر زرده و رنگ پریده بلا نمره میباشند

از طرف دیگر مشاهده میکنیم که از همان خانواده نمانسان ضیف و گلانی بیوش میشوند از قبیل
عشقه و بلاب در نهایت لاعری و نازکی خود را با پای همان درختان تا دور رسانید
ناشهای بلندی اومی پیچید و آنقدر بالا رفته و پائین آمده تا آخر الامرا زبای درانه

نفس داود

با مثل السلفین و ارگون شود این است که بزرگان طایفه که از سایر زاده است
 در کتاب خود جاسارت نموده اینطور بیان میکند که تمام انبیای عالم که در هر فرقه و امام
 معبود شده اند از سلسله لایقانه ای انارثیت بوده اند و سبب اینکه طایفه
 بنی اسرائیل در یک زمان چنین تفسیر معبود بر سالت شده محض کثرت اجتماع مرتبه
 شروت بود که متعین قطعی و امرای فرغانه در هر شهری داعیه خدائی داشته و بجان مال
 عصمت و ناموس بندگان خدا ایضا میگردند امروز رسم دولت و ثروت و شرف گنا
 بزرگان مالک تمدن موجب تقاضای اعمال خدا کار انارثیت شده که در هر گوشه لایق
 مقامات پند و اندرز و نصایح آسمانی آنها بگوش عالمیان برسد و پنجه های آیین نمود آنها
 تا عین بگرد و بسفیه فرود رود

در این بین خادم آمده گفت نابار صفت است پس از صرف غذا محض تمدن اعصاب
 در ارگشده دوباره جناب میرزا شروع بطلب نموده فرمودند یکی از سادات سید این طایفه
 این است که میگوید در تمام عالم وجود قانون تاریخ بقا موجود است که هر ذره از ذرات
 کائنات بجزم قانون تاریخ بقا طلب مرغوبات و دفع منغورات نسیماید که سلسله انبیا
 یا انارثیت که بر تمام عالم کون و فساد همیشه دفع مرغوبات و طلب منغورات نمایند همچو
 بضر خود راغب و نفع غیر را طلبند و بیوست جان نازنین را محض آسایش نوع خود خدایانند
 این است معانی مجزه انبیا و خارق عادت آنها استمد الله ما بقرون
 وقتی از خواب بیدار شدم دیدم هوا تاریک است و خادم ایشان میگوید جناب میرزا

نفس داود

بیرون دروازه منظر شاه قدم میزنند فورا بر خاسته پس از صرف چای براد خادم
 بیکدیگر میرزا محبتی شدم دو ساعت از شب گذشته بود پس از طی مراحل که در باغ
 فرورد و زمین دانی که با گرم شب تاب میخورد بود رسیدیم بدربار مبارک روشن بود که میخواستیم خط
 خفی را بخوانیم در این اثنا شخص محبتی را ملاقات نمودیم که علامه از باقلا بود و گوشت بره بر سر
 و قالی از زرد ابرو پوشیده و شالی از بورانی کبر بسته و عجبانی از شیر برنج برده کشیده و
 اگر گویند سبزی دپا و هسانی از جو زعفران دست گرفته و پشت بر چه ماستر گریه میکند
 و باها چسبیده تنای قلمانی نماید با نهایت تعجب از جناب میرزا پرسیدم این کیت
 فرمودند اینهم از زو طایفان است عرض کردم بنده کیت است صرفت ایشان داشته باشم
 فرمودند بلی این چای محمد حسن این الضرب است

و ضمناً پرسیدند جناب حاجی سبب اینکه لندترین ماکولات را پوشیده و از نمانای قلم
 مان میکنی چیست و چه از خوردن آنها عقلت نموده ؟
 جواب گفتم چون آخر ایام حیاتم سه کوزه مشروبات و ماکولات و نجات باوق
 آرزوی زندگانی یکفیه مثل نمی خواهم شده بود و ایضا از آن نعمت خدا داده بهره بشستم و کل
 معاش خودم و عیال و اطفا لم خصم که فی از در خانه هر پست ترین که امی ایران بود
 و قبل از طلوع آفتاب که هنوز هیچ نور خورش عالم پیشه شمع خود را با بلی ایران تقسیم نماید فقط
 کدانی و شکول در یوزه من برده فرغانه و هر کجوه و بر سر بهار زار شی اندک کویان منای نان
 مینمود که بدون استثنای سه شام و نهار من محتوی از آن هر خستیر و هر یوه زن و هر کدا

نصف داود

خاک نشین بستی باشد بدین معنی که پول سیاه یکم شش قران را بعنوان رایج یکم
سه تومان تمام قزاقی این مملکت تست کردم و هر روزه به اندازه که مکن بود در شهر
و بردهات و برقریر از سلسله جبال شامخ تا عمق دره های این خاک پاک بر جاحیت خالوز
یا چند رأس کوه سفند زندگی میکردند همین پول سیاه وارد شده قوت لایبندان چاک
در عوض برای سفره من میآوردند همینکه ثروت و مایه توکل قزاقی هلاک زده منحصراً
بهین چهارشای پول سیاه شد مجبوراً دست چربی بر سره اولیای دولت مالیدم -
اوقاتی که قزاقش حکومت ایران بر حال و بر است کشی را محض سبوت خط
امضای خود بعد از آنکه میرد و حسن اران توپخ و ولایت شخص بیون که سینه خج یاده یا
صد تومان را امضا کرده بودی نمودند اولیای دولت سینه خج دیار و صدینار رایج
مملکت ایران را در نهایت وقاحت کول کردند و امضای کرانهای سلطنت و نیز از
مدون خاک بی غیرتی نمودند این است که در عالم ارواح بهان حال گدانی و کرسکی باقی
مانده ام

جناب میرزا بنده منم نمودند با اینها قضای که با امضای دولت وارد آمد چه بستی
ساده لوح باشند آنکس که میجوستند اخیراً ایجاد بانک می در خود ایران نمایند

نصف داود

فصل سیم

همیکه نجیبان باغ رسیدیم از عدم تیره وضع که گوی بعبه همان شب چهارشنبه بنه قبل است
و حضرات بجای خود روی کرسیهای یک سکوته خوقانی نشسته و پرسش مکرر میآید
اسباب حیرت بنده شد مثل اینکه در این کیفیت ما همین جا بودیم و میش از وقتیکه نشسته
یا اینکه خواب میدیدیم پس از آنکه جناب میرزا و بنده روی کرسی آرام گرفتیم پرسش
ملک خان با همان صدای سنگین شروع به طلق خود نمود
گفت طریق نجابتی که برای حیات آینده اطفال ایرانی آن فیلد فب بزرگ نشان داد
و با هزار گونه وسیله و برهان حتی مثل آفتاب روشن نمود از ابتدا بنظر من چنان مضحک بود
که بفرمایشت حکیم ریشخند نموده پوچند میزدیم ولی پس از چندین عیب دیده بلزید
چنان تعین قلبی حاصل کردم که با همین عقیده از دنیا فرتم
یکی از ائمه آن حکیم طیبی این بود که شما خوبت یک نفسه دینی در جودات اتفاقیه

نفسه داود

وطن خودتان فرمانید که تقریباً در مدت چهل سال دیک جگه که در ای بیست یایی پارچه با
 و تسمیه بوده است چه تسمیه آن رخ داده و چه مقدار از این قراء و قصبات که وقتی نهایت بود
 بوده امروزه از تسمیه انتفاع افتاده و آنچه اندازه دبات و مزایعی که سابقاً مطور به پیش بود
 اکنون در نهایت آبادی مشاهده شود و یک مقل با کمال وقت دین سلسله غور نماید
 مختصاً سبب طبعی این تصادفات را می باید آنوقت تیناس ترقی و منزل مملکت با
 بزرگ هم بر شاه سلوم خواهد شد

حاشیه شلای در این حلقه چند پارچه املاک متعلق بجای جمعی زرگراست که
 در قدیم یکی از تجار معتبره تمدن بوده و اکنون مدتهاست ورشکسته و چند
 مزرعه ملک ورشده همز احسن خوش نویس و چند پارچه دیگر مال جناب
 دیوان یکی و چند قطعه با ستم تول جاق الدوله که بعنوان اربابی زراعت میکند
 رعایای دیوان یکی آب آسای حاجی جعیل را خلع کرده برای زراعت خود پدید
 از طرف دیگر که ورشده که خدای جاق الدوله می آید در مرتبه ملک حاجی جوا میکند
 مانعت رعایای حاجی و جلوی کرمی از ایشان غیر از کنگ خوردن و سرودت
 و باشکستن دیگر نماید ندارد بخود حاجی هم شکایت میکند پس از چند ماه
 حکم از جاق الدوله گرفته میفرستد که مزارع املاک حاجی نباشد بجمع
 اعنائی نیکند چیزی نمیکند که ملک از نسوا افتاده زراعت از میان رفته

رعایای جوان کاری از کوسکی میروند در خاک دیوان یکی و جاق الدوله با نجات آزادی
 مشغول رعیتی میباشد حاجی هم محض ادای مالیات و مخارج شخصی مجبور است که آنچه شکار
 قابل در این آبادی هست بقیه تازان میفرشد بعد از آنکه در این املاک چند نفر پسر
 پرخوف و پیر مرد بیکاره سنگبارانی مانند فقط از اجرت و جلال پدران حاج مزبور
 لاف میزنند و هر وقت حاجی بخمال فروش میفند او را خبر بهار ندارد ثانیاً سلامت
 پسر نهاده وقتی این ملک چنین و چنان بوده چطور ممکن است که بکاریم اجنبی وطن را
 که پوز قبور باکان ماست تصاحب نماید مانع میشود موقع مالیات دیوان ناچار
 با خرابی واسطه و تعلق غیر قابل خدمت جاق الدوله نصف از این دهات کرم میروند
 نصف دیگر نزد جناب دیوان یکی میروند آنوقت محض جمع آوری اقساط بعنوان استخدا
 چند نفر مأموران فرستاده بضرر بازمانده پسران پسردهای گدا متکبران بجای کاد
 براده بسته بار کشیده و زمین شخم مینمایند چون معده مأمورین جاق الدوله معنائاً
 بخوردن از چنین نیست اگر هم کوبشی جریب شیرین یافت شود ایشان مسل میفرمایند
 و موقع خرمن پس از اخذ حاصل وضع اقساط باقی مانده راه بعنوان کراهه دندان و
 موجب آموختن خواهند بود و باشندگان ده مزبور باید که در هر بار خرمن با شکر کرسند
 و تر عود در تحت فشار این ستمند من از افاقا مشخص کردن انواع عذاب سنگینه خواهند
 نامرور و دور آهام نسل باشندگان این قریه به پای یکی ستمنر نمایند و نام حاجی جعیلی
 از صفحه روزگار سترده نشود تغییر در دولتیکان این دهات نمایان نیست

ار آنطرف می بینم دهات و رسته میرزا حسن خوش نوبس که صدر مرتبه خراب تر از ملک حاکم
 بود امروزه دارای عمارت ملوکانه و گردش کاههای وسیع و از هر طرف غمخهای آب
 جاری رعایا همه با لباسهای فاخر سوار میاد بان قبی و متصل محصولات آنجا حاصل شهرها
 هموار شده آنا خانان به ثروت اهالی می افزاید پس از تحقیق مشاهده میکنم همان قبی که
 حاجی چچلی بان محتای تکبر مشغول تربیت استقر این بودند رعایای و رسته میرزا حسن
 خودشان بدست پا افتاده که خدای ده چاق الدوله را دیده بت و بند کار را بتو
 دنگواه بودند و چاق الدوله ببلع کی املاک را از ورثه میرزا حسن خریدند فوراً حکم کرد
 که که خدای میزور تصرف مالکانه نماید بفاصله اندکی متولد چچاق الدوله با ثروت
 زیاد بملک جدید خودشان هجرت نموده آب زفته را بجا آوردند نخاصیت اینکه سقا
 این رعایای کرسنه با برهنه هر چه اسم مالک خود را میسوزند کک میسوزند امروزه
 با نخاصیت آسودگی و تحمل با هم ارباب جدید خود اقتضای مینمایند که رعایای
 چاق الدوله شدیم و از اجتناب نام او زهره شهر آب میشود

پس در این حال ساده وقت نمایند بشده کان برغانه و برقریه و بر شهر و هر مملکت
 بخوانند آسوده و در امان باشند و محظورند آنها آباد شود و اطراف آنها محتاج کد
 دیگران نباشد تمام تمشان را باید صرف این فکر نمایند که مالک آنها هر اندازه که
 ممکن است مقصد باشد مثلاً دو غلام سیاه از زکما بر میاوردند یکی را

شمس داود

حاجی تقی خنجر خردکی را نایب سلطه آن یکی بالباس باره و مشک خالی بود خنجر حاجی میدو
 آن دیگر که طلبسته با کاک حرکت نمایند برده نظام حاجی تقی بخوابد لیاقت شخصی خرج بد
 عاقبت با نوات و میراندازه آن سیاه نایب سلطه بی قابلیت باشد باز آقا است . .
 حال این ده ایران آباد که از سالهای دوازده پیش ورشکسته و رعایای کاری آن بر سر
 برانگه شده اند اشجار بارور او را از ریشه داوردم و اکنون متصل گرفتار غنای و خلا
 دو و بیایا همین خنجر میباشیم و بواسطه قروض مستند مستخدمین اروپای از مالک دولت
 اجیر نموده و چرب ترین خدای مالک خود ما را بعنوان موابج برای آنها مقرر شده است
 خودشان را مسئول حکومت ایران خوانند دولت ؟ آیا حاجی از روز راهی ما خواهند گرفت
 آیا ما را بزین شلاق جبارانه خود خواهند زد ؟ راست است این اشخاص در ممالک
 متدنه و تحت قانون انصاف تربیت شده اند ولی همان قانون جلوه گیری از اعمال قبیله
 انسانی نمایند هر گاه این حضرات فرشته زمان باشند دعای کی بسج و جرمین الوجوه
 تربیت قنیش و مجازات رسوم نیست و فقط خودشان را مسئول ملک کاران امیداند و بس
 چرا بیل و آرزوی خود در ک شوات و لذات و حبس آوری مال برای آینده نمایند ؟
 بسج و زبری بسج امیری بسج سرداری امروزه در ایران است که یکی از بزرگترین مستحقین
 که در ایران سبظ بر مانده اند بگوید بخوابم همان حساب تو را رسیدگی کنم تا چه رسد بر آنکه
 منتقل بخوابد قنیش نموده در محکم جزایشان را بقانون نظامی یا اداری مجازات نماید ؟
 بین چند فلسفه ی که اخیراً از بیلیت آمدند آیا دلی است که از دست آنها پر خون

کدام عدالتها اجزای پست میست و اندک شکی است از طرف این مأمورین بوده حمایت خود را
نایت کنند

در این بین این الملک از گوشه باور نیست گفت نه فقط اجزای پست نمی تواند بلکه
وزیر پست قدرت چون چه اندازد با وجودی که شش هزار تومان حقوق وزارت
پست میدهند هر سه او که قدر دوزا چشم از این حقوق پوشیده استغنا نمایند و زری
بگوید که کدام قانون بر سرستان تو مواجب اجزای که سبب امدادت کرده در حق شخصیکار
نقد نسبت رفاقت ... برقرار میکنی ؟ معلوم است که مایه تیغ
می تواند عمل انگیزه نماید را بناید اگر وزرائی که از پست استعفا کرده و اجزای پست
که در اینست عمل خود پسندی و شهوت پرستی این مأمورین را دیده بخواهند بنویسند سنگ
کبری می آید

پزشک مکر خان گفت این فقط قضاوت یک اداره است در آینده مأمورین مالیات آمدند
خواهند دید چند هزار پادشاه مستقل مستی جبار در این ملک سلطت میکنند نه اینکه
در بر قدرت و خالت در کار خود را ندارند و شب در روز گرفتار بچ بازی و خود پسندی هستند
بلکه ایضا بنیهای دشت نشین هم دست از بل جوشم و خیال و اطفال خود کشیده به مالک
فرار خواهند کرد اما در صورتیکه یکی از دول مجبور خواهد و خالت را با بی در این
خاک بکند چگونه راضی میشود که هر خود پسند شهوت پرستی مملکت با این بزرگی را
آلت خنده و تمسک (مترس) خودش قرار دهد لا محاله یک حکم عدالتی بر پا

خواهند نمود که اگر کسی از دست مستحقین ادارات مظلوم باشد بخواهد شایسته حمایت خود را
بناید و الا همان قصه دوات حاجی چلی خواهد شد چند روز نخواهد گذشت که از طرف
همین مأمورین خاصه (یعنی نوکران خاصه شخص) چنان فشاری بهیست وزراء و ارباب و در
که شجاع ترین آنها برکت خود راضی شوند

و ضمناً آن حکیم دانشمند با نهایت استادی خاطر نشان کن کرد که هرگز رعایای پرچون
ایران را با مالک و شکشاو و با این دو همسایه قوی خجسته که شمال و جنوب مشرق
اود را احاطه کرده اند نسبت به ترقیات دولت تراپون ندیم که شاید خود آنها خواهند در آید
مثل تراپون خود داری بنایند

اولاً قناعت دو حسنه از سال رعایای تراپون بطور است که الآن با این شهوت و حوال
بمان استناد و حرج سازی که اگر بیاید لندن روزی یک نوبت نصرت میکند در تراپون دینی چنان
شامی پول ایران گرفته قیاس میکند سرداران بزرگ تراپونی بقدر ساد و ظلم امیران
مخارج ندارند در تمام مملکت یک حیوان امیلی یافت نمی شود که از گوشت یا
چربی آن ابالی لذتی داشته باشند غیر از سبزی آلات و برنج خورشی ندارند

سرعیت زحمت کشی رعایای تراپون را فقط بوجه سواری میستوان تشبیه کرد بعد
چرا بیری که نخب سنگنا دارند بدون هیچ رفی در عین دریای مشرقی واقع شده
مقدارات آنها بایت مقدس پادشاه مجبورشان بکنم تصادف موافق آمده اگر کسی
بخواهد ایران را بحال خود گذشته با قدرت داخله شاید در آینده ترقیات تراپون

نفس داود

از برای او حاصل شود مثل این است که بخواهد در بازار زر که با سرپوشی برای منقل افتاب
 بسازد
 از آن تاریخ بید که دوره سیم حیات من بود شب در روز مرصده آن بودم که قبل از آنکه
 دولت ایران بخواهد پولی قرض کند و رعایای منسلوم را زجر کش نماید همان است و بعد
 رعایای قریه میرزا حسن را با که خدای دات چاقی الدوله بیا نمود که شاید جان می کرد
 برادران و پیغم را ازین گرداب خشت نجات بدیم و دو مانع بسیار عظیمی در جلو دستم
 یکی اطاعت موهومی مردم پادشاه دیگری نفوذ کلمه علماء بمرق و اعصاب علمای آنجا
 به زنتی بود اولیای حکومت بند را در تحریک این دو بنای بزرگ با خودم مدست نمود
 از فاریک اینس کلکته و عده حمایت و اعانت بگریه نگاران فارسی نمودند چنانچه
 با دستور المل معین با موعبات عالیات شدند دوستان من هم در طهران اقدامات
 خوب کردند و دل منشی از علماء را که از قبیل آقا سید . . . که در آنجا
 خدمت حاجی شیخ بادی تحصیل نمود و ضمناً در نزدیکی از زلفای من زبان فرانسسه هم بخواند
 بچک آوردند از طبقه و زرا هم چند نفری براه شدند اما فقط مختصری فایده این سلطان
 تا این زمان اقدامات من از روی صفای نفس و پاکبختی بود که فقط مختص
 نجات انسانی و من غصه بخوردم که بهر وسیله ممکن باشد این مشکل و مشکسته را از میان
 برداشته بدون اینکه اجانب پولی قرض بدهند عاخذ مالکانه نمایند و این
 بیشتر بود جزیک شورش و انقلاب عمومی که تقریباً بنای تهنه موهوم را منهدم نماید .

نفس داود

در این آناسیات این سلطان باعث شد که در کروزه مواجب و شئونات و تربیت
 من و عبدحمید خان قزاق الملک و میرالملک راشا و متوقع ساخت پس از این قضیه
 آنچه اقدام کردم مختص غرض شخصی بود نه خیرخواهی ملت و با نهایت عجل با طرف بنای
 کاغذ پرانی گذاشتم و جریده قانون را با شکل مختلفه با قطار عالم پراکنده ساختم
 اگر چه انقلاباتی که مقصود بود اول آمد ولی چون غرض شخصی با خیر عمومی مربوط نبود قبل از آنکه
 شورش ایران آفتابی شود ادارات مملکت مریبون شد نامورین بعنوان استعمار وارد
 رعایای بخاره را در زیر فشار خود در آوردند هر چه با ولیای دولت التماس کردم چون
 عقاید متدلس را بغرض شخصی نوشت نموده بودم نه دکلام امری ماند و نه در کفایت فایده
 عاقبت بهمین راهی شدم که دوباره مواجب و شئوناتم برقرار شد و شکم خود را سیر میکردم
 و افعال ابدی را با عالم ارواح آوردم انقلاب ایران که نهایت آرزوی من بود
 قطعه بر جرتم فرستاد
 (سرجان کلم) مورخ تاریخ ایران قدیمی کسی خود را پیش کشیده با صدای
 گفت جناب پرسس که شما تاریخ ایران را ننخوانده اید که تا چه درجه اوله آنکند را توضیح
 کرده ام که هر که بخمال تخیل ایران نباشند که بجز خسارت مختص برای پیسج دولتی فایده
 ندارد
 ممالک غیر مخصوصه تماماً سلسله خیال کم بارانی نصف مملکت کویر بدون هیچکس یک
 جنگل یا یک رودخانه قابل دشته باشد با مردمان تسبیل خود سرعارت کر

نصف داود

چیزیستوان کرد
 بین ترقیب تجارت که از ابتدای مشروطه ایران تا حال سالیانه
 دو برابر مالیات قیمت اشیاء افزوده اند چه ضرر دارد که خوش از بر قیمت بماند
 میرزا حیرت شیرازی مترجم تاریخ ایران گفت عین عبارت سر جان کلم را
 که در آخر کتاب مندرج است بخاطر در این است

حاشیه مواعنی که اسباب عدم ترقی اینطایفه است غالباً طبیعی است که هیچ چیز
 مگر بر درازنه و دهور و تغییرات کلیه رفع نشود بیشتر سکنه این ملک باید اول
 تربیت بشوند و بعد متفاد و کذاک نه زمین و نه محصول ملک نوعی است که حاصل
 بیشتر آن میل کند احوال داخلی ملک با وضع نسبی که با جنگی ترین و خوشترین
 ملل اسپان دارد نیز بطور است که هر یک از دول فرنگستان تصداین مطالب داشته باشند
 خواهند یافت که مشکلات این کار در انجام از آغاز پیش است و حمایت از بدایت
 خطرناک تر

واکنشی دولت انجمن عبارت از اجتماع تجار می است اقدام کار با این دولت
 منوط با مضای پارلنت است که نیز از ضرر تجارت مقصودی نداشته و نخواهند داشت
 هرگاه صد نفوس از رعایای انجمن در ایران بقیل بمانند و بجای راه تجارت مسدود شود
 بکوجب ضلک ایران را بعنوان تنگ تصاحب خواهند نمود چرا که محض بهر شرفت کار و

نصف داود

موانع سیاسی کافی لازم شود قشونی بر جدایران بفرستند از قبیل حوض سام السلطه برای
 و رسیدن کشتیهای جنگی و پیاده شدن قشون در بو شهر پس از تخیله برات فوراً
 قشون انجمن از خاک ایران خارج شد کجا که در هندوستان سیصد سال است نفوذ
 تجاری و یکصد سال است مالک علی الاستخاق می باشد هنوز بسیاری از آن نقاط که
 صرفاً فانی ندارد و تولید زمت میساید و کذا بهمان سلاطین قدیم خودشان نموده و بجای
 دخالت دامور و امله بجهت نمی نماید و بر نوعی که خودشان یا ملذ بلز سابق سلاطین قبایل
 طوفان نوح (شنگل و تخمه نمزند)

پس از میرزای حیرت حاجی میرزا عبدالرحیم طالبوف شروع بطق نمود گفت
 آقایان من بخدا سال بر خودم را در خاک روسیه مصرف اطلاعات سیاست و دنیا
 دولت روس نمودم و از زود آشنم که دولت ایران دولت قانونی شود یا اینکه از ابتدا
 قانونی تصار کند که بالاتر از قانون دولت روسیه باشد در صورتیکه پیوستگی شمع است
 روس حرکت نماید و محض بهر ترفه سف سانه اساسی دولت را بپون را در آخر کتاب
 مسائل ایجات ترجمه کردم که ملاحظه نمایند تا چه پای حقوق (میکادو) را منظور داشته اند
 که روی هم رفته آینه را اویش از امپراطور روسیه است و بهین سبب تا اندر حدیقتاً

می باشد
 اما قانون اساسی ایران که بایستی عجلت فاشه تمدن را در بنال کار و ایسان دولت روس
 حرکت بدهد و قانسند سالار مال اندیش کار آزموده بردباری عبودیت سده نگذارد در

نصف داود

بسیار نطق بست که بر سر آن مکان انگلیسی یا بروی واقع شود زیرا که از خطی قدیم این بیابان بوده
 من بر سپاسی ز خود بیشتر که بعد زنده شدت بر بیشتر
 اگر از روی دانش بیغنی کیمت به دیگر نگارنده قانون اساسی ایران با آنچه خود نوشته مرود کند
 از روی انصاف اعتراف خواهد نمود که نه هیچکس برای مالک نموده که قریب است بعنوان شرط
 اداره شده زیاد است بلکه بعضی از مواد اساسی آن برای جمهوری فرستاده است و
 تألیفات و هشنگون برای مالک نموده براتب بلایم تر از نطق نامه ایران است .
 راست است بر مهندس که بخواند عمارتی سازد بیستی ابتدا نقشه آنرا بکشند ولی
 نقشه کشید هر آن یا تحت تسلیم و حصار دور خطا بکار ظاهرالین که پنج دانگ
 خانه موروثی را زنده مسایگان بی شرط گذارده و ناله که سستی عیال و اطفاش بیعوق
 رسیده وقتی خواهد خورد که او بی مخرج دماغ وضعه عصبانی ابد اثری در معالج دماغی
 نداشته باشد و دولت روسیه که از سالیان داز خود را مالک حقیقی ایران
 میداند و پادشاهان و وزرای دولت ایران سرپوشی روی این طلب بودند و باطناً
 میل امپراطوری رفا بر می نمودند اکنون چگونه میتوان عدم اطاعت یا همسر
 بلکه برتری زبانی دولت ایران را بدولت روس عرض کرد نه دولت مظلوم
 و شکسته ایران بلکه میستوان امروز افراز کرد که در این که خاک دوتی نیست که
 تواند با دولت روسیه در میدان جنگ روبرو شود
 مسد تراپون و از چندین هزار فرسنگ معیار بحیثیتان منجمه شمالی تهنون و آذوقه

نصف داود

و توراغانه باقی شرق و از آنجا بخیر تراپون فرستادن خارق عادی بود که از توره خیالی
 انبای بسته خارج نه آنچه تصور شود که از این شکست قصوری در غم و قهوری در غم دولت
 روسیه واقع شده که سیکه دولت انگلیس را در مسد ایران رقیب دولت روسیه
 قرار داده اند حتماً سزاوار اموتند هیچ وجه من الوجوه دولت انگلیس ضدیت
 در خیالت امپراطور روسیه داده ایران نخواهد کرد بویست سوازه این خصوص برام نماید
 فقط از روی انگلیس است که هرگز قشون هندی در یک سر حد مقابل سادات روی باشد که
 شاید موقع بهانه بدست روس نماید و تولید قشون عوایدش منظره بشود
 برای پیش بندی این مطلب تا لاهات چاره جونی نماید آخر چرخ خیال او دین چند سال
 اخیر بر این شده که یکی از شاهزادگان ایران را بکومت ابدی جنوب نامزد نماید
 و از آن شاهزاده حمایت نیم رسمی خود را مضایقه کند و هنوز دولت روسیه باین امر
 نشده و این مسد را بعنوان رفیع خمشش و اعاده امنیت که سکنه بزرگی تجارت
 هندوستان وارد آورده پیشیناد حکومت ایران کرده و سفیر روس میخواهد بقوه نظامی خود
 ایران رفیع خمشش جنوب را بنماید و امرانی که اخیراً چشم داشت حمایت از دولت
 انگلیس داشتند تا در چندین سال که پناهندگان علم برطانیای پای خود برندان عظیم دست اند
 و این مسد طبیعی آب و خاک تجار را بکند است کما که نامليون کبیر بیای خود وارد
 کشی انگلیسی و از آنجا کبیر بحزیره (سنت ان) سرنگونش کردند که از غصه و کرسکی
 جگر خود را خورد و مرد

توبه اولیای دولت روس در امور سیاسی فطرت علیحضرت امپراطور است فرمایش
 بر حسن کوزه فواید داخل یا خارجی امکان رجحان میدهند اگر چه مختصراً بر
 در عین دوست و از هر کوزه خود خواهی و شوق برستی نمره و بر است الان
 و فایده خود از هر کوزه خسارتی بر سینه ننگند و گوش نصیحت و اندرز اذی نمید
 و حاصل تجرید نگاه ساله بر خاک روسیه فطرت این کرم است که کثرت خاطر امپراطوری
 در ماده ایران آنچه تفاخر کرده است تماماً توسط شاهزاده کان و ایل زادگان خانواده روسیه
 بمنصه خود رسیده نهایت رقابت دولت انگلیس و دست و پا زدن آنرا
 ایران یا ابرام منوی خارج رسته قومیت و استقلال قبایل و عشایر این مملکت را
 بیخ و تاب خواهد باخت

اگر سده لومی گوید شاید امپراطور نخواهد مملکت را صاحب شود و اما رعیت خود
 آنوقت تکلیف با چیست ؟ جواب عرض میکنم آسوده باشید هرگز چنین چیزی
 نخواهد شد دانشمندان وطن پرست ایران از آن آرزو دق کردند و همسایگان
 و تالیفات و مقالاتی که برای حفظ وطن نوشتند محض همین بود که کزوری باید و نشیک
 رعیت ایران دارد خاک اجانب میشود سستیما برود سفارت روس (پاس پرت)
 یعنی توصیه نامه امپراطور دولت روسیه را محض حفظ شئونات خودشان بود
 یا برود سفارت دولت انگلیس که آفتاب بی برق پاوشا هوش غروب میکند و آینه
 سوز و گلاری که از زبان مرید کماران تو آموختند تماماً نسل وارونه بود معصوم

آن بود که تولید شورش عالم شود و از این شورش رعایای بی صاحب ایران که از هر حیوان
 ایلی دنیا پست ترند صاحبی پیدا کنند تا اینکه از این جنگا تو و همدی حسن مثل را
 و آقای چرانی با اداره مملوگان شرکت نموده کشتی های زره پوش ساخته بدریای سیاه
 و خلیج فارس انداخته باین دور قیامت بزرگ هم نمی ناید

و سنت و ایزه اطلاعات جناب ساهی پیش از این بود که بتوانند معنی را از لفظ جدا کنند ولی
 هزار افکوس که ادارات را خورده و ملکبان را تصاحب نموده بگو چه کرد آن اروپا سپردند
 ما عرض اینک رعیت امپراطور روس یا تبعه بریطانیای کبریا هم پست ترین عبد و
 کوه کلترین رسیده خانه شاکر و آن بچگی ندیم از هم جدا گشته و پانمی برای دولت بزرگ
 در پیش است که اگر نخواهد این مملکت را بقصد نماید تواند برود بود که مالک عثمانی پایا
 ستم ستوران سواران روس شد و تاج و تختی که در یک قرن قبل از این از شیندن نام
 سلطان لرنه بر اندام معتدترین پادشاهان اروپا پی افکاده سه سالار روس
 که کزوب مثل چک خود نموده اسلامبول را آتش زد و پس از مصاحبه فوراً ممالک متصرف
 خود را تحکیم کرده بخاک خود مراجعت نمودند

یکصد سال است که مالک آذربایجان و قفقازیه و شیر و انات تصرف دولت روس
 در آمده و کور با از برداران دینی وطنی با بقدر قیامت اجانب آمده اند حالا بیستی عقاید
 مذابی و رسومات بی و طرز و روش نیاکان خود را با برداری که اکنون است اسیر
 همسایه ما شده معایب نمایم و ثروت آنها را با آبادی مملکت نسبت بخودمان

بنییم بیستم چه تحریفات در اساس مذنب آنها پیدا شده و چه مخاطرات در ناموس آنها
لمحوظ است و چه جزایا در ملک بخت راه یافت و ثروت و اعیان با احترام حاجت
آنها نسبت با جلودرست

بی بیستم شیعه راجع العیده ناز خوان که رسوم عقاید مذنبی خود را بیسیح نماید (اگر مکرم
نمکنند) با یستی از زمین بیلوران پوست حر که از انصفحات ایران آمده اند پیدا کرد
و میستوان گفت که دارالاسلام حقیقی مذنب شاعری قده مالک آذربایجان است
و تمام روش نیاکان مایرانیان که امروز تبدیل به شمال کردن و فکل و پود شده است
در آن ممالک باقی مانده یکسوی تغییر در سده آنها پیدا شده استایش ابلی نجدی است
که بر سده هزاران هزار از این مملکت بد نصفحات هجرت سینامند در تمام
تجار ایران یک نصفند نیست که بتوانیم اطلاق ثروت بر او کنیم ولی در آن مصفحات
هزاران چند از قبیل حاجی زین العابدین قبی اف که بقول خودش یک شاکر و نیانی
بوده که روزی پنج ششای اجرت می گرفت امروز در تمام ایران تا جری بان برده
یافت شود و سلمانی که انطور در خیرات و مبرات سما می باشد ابادی مملکت هرگز چشم خود
دیده میداند تا چه در جمورست بتقسیر زبان و تحریر قلم دنیا بد زیرا که در ایران
نویشت بستی نیست که مثل بنیم اما در احترام رعایا ممالک خارجیه پست ترین راه
شکونی مادر خاک اجانب تحوشش از سلطان محمد در ایران بسته محفوظ میماند
مقصود از ایراد این قتل این بود که بدانند سیاستیون اخیر ایران از احوال شورش عام

مقصودشان آن بود که تا دور هم نشسته بخراف بخواهند دو حسنه را کارخانه قذر زیری
ریسان باقی سر پاک کنند و دو هزار گرو و نواح آراستن این مملکت را از نظر سازان
با رجال الغیب گرفته بکار بیندازند کمان کردند که بیخونان محبت وطن شورش بزرگی
بر پا کنند که هیچ آبی خاموش نشود مگر تیر این دو همسایه آنوقت تمایلین تجار این
دو مملکت بر قابت یکدیگر کرد و با سکه طلا بریزند در این ملک و بجا صلواتش با رعایای این
که موجب ترحم ابلی منسبت یافته اند رعیت این ممالک یا لامحالش با در آن تقاضای بشوند

و جواب عراض مظلومان را که بدقت با قتل و غارت و خونریزی بیگانه گران افغان تمایز
 می نمایند می بینیم عارق عاداتی واقع نشده آنها مطابق قانون کانیات از آثار
 غفلت است چیزی نیکدرد که در جاویدی یک نفسه در دوشیر قاطع الطریق امرا
 ایران باز غفلت میکنند و در تنید و تندیب یک چاول بی نام و نشان مسامحه نمایند
 می بینیم این دفعه غفلت اثری مخصوص بخشیده نمودنقی را برین بواسطه غفلت میشود
 نادانان زمین و خرد گوئی ستان

اما نتیجه غفلت مفسرالدین شاه از جهان ساعت بلوس تا حرکت بدار اختلاف که حتی با جبار
 مطمنی هم دعه صدارت و دستخط وزارت دادن و حقوق صیل زاد کار را مطلق نمود
 و درباره بی بدان عمر در شستن اجتماع ارادال ترین فواجش در غفلت خاص و مناس
 مقدسی که مرکز طلوع بیم و امید دو سراسر از غفلت بوده شب در روز سسترق بر او
 و نیات اعمال شهنش پستانه غفلت پادشاه را در سر هر کوه و بازار سبب مشکله بر تعلق
 و تصابیه تدار دادن و چه ستمراض خانانوز را که تمام روز با محامات بری بیرون
 تسلیح معابر و ایست طرق و شوارع و اعداد خطا این با مضای دولت اعلان و
 علی الروس الا شهادت قدیم نردشت و ناگزیر فاصلا در شستن دوباره برای
 فرنگ و مخارج هرزگی ادبانشان و حال سیاه بازان مظل ماندن و با حسنه اران
 آتش بازی بت و بسند قرض ثانی را کردن بدون دنگ عازم اروپا و تادینار
 آخری را تسلیم مکانهای عمومی و ستون جراید اروپا را از سقیات اعمال خود سرانه

فصل چهارم

بلا فاصله میرزا یحییان امین الدوله پس از حاجی میرزا عبد الرحیم شروع بکلیه شری می نمود
 گفت اولاد عالم ارواح آتی میسکند که بازمانده کار هر کانی که ناشی از اغراض انسانی باشد نکرده
 و موجب شرمندگی من نشده
 - ثانیاً چون از مقدرات طبیعی عالم همیشه خرسند بودم از انقلابات اخیر ایران متوجه
 شدم زیرا که چیسیری خلاف قانون طبیعی واقع شده
 اگر گوئیم غفلت اولیای دولت موجب پریشانی وطن باشد می بینیم غفلت قانون
 طبیعی است هرگاه که با غفلت نیکرد کاسه چینی با جاب چسپران را می شکست
 وجود این همه کارخانه های مور ریزی و چینی سازی مظل میماند و پشای کوزه گران زمان
 ابوالبشر تا کنون انبای آدم را گمفی بود
 غفلت زمان شاه سلطان حسین صفوی و ترتیب ظلم و ستم ایران و مضمون فرامین نجف کام

منفورا بنای بشر ساختن و در اجابت ایران بازگشایا کر سینه چشما عمیق دناها
از دبان بیرون بسته بدون وقفه تامل بنان سفوار باب حقوق حله نمودن و از آه
چکر که از اطفال کر سینه اصل زادگان ترسیدن بنام عظامی ایران نتایج سود
این اعمال را نشان میداد که دایه بایتی گیاه بر جریه رحمت مسلم زند

و بر کس اندک انصافی داشت میدانت که اعمال خود سران این مرد تاریخی نقطه خوب
محمود ساختن و ارث حقیقی خود از تحت و تاج ایران است بلکه سبب انجمن است
دانشات ملت خواهد شد

قوانین اساسی که عظامی قوم نوشته اند و طریقی که در مدت چهار صد سال تمدن اروپا
پیوده اند برای نقل یکیش به ایران تجویز کردن دلالت میکند که فقط عرضشان بنص بجانواد
سلطنت بوده است نه ملاحظه شریف و ترقی رعایا و بقانون طبیعی مستحق بچگونه نایبی
هم نخواهند بود نام مقدس شریعت و قانون عدالت که در هر ملت و در هر مرتبه است
مکرم و شرف و لادام است در ایران تا این درجه منظور و مورد عوام الناس کردید

چرا ؟ بواسطه اینکه عواض مادی انتقام که ناشی از شرم و غضب بود در لباس
مبنوی عدالت که عملوا صلح و عضو و برکات خداوندیت بنقطه مقدس مشروطه جلوه کرده
کسانیکه سدت نیست اجتماعیه نوع انسانی را در نظر دارند همان نقطه را
آخرین نوحه ایام حیات خود دانسته تحت جنه کسیر این کره خاک را که سالها و قلم خود
و دیده گذرشته اند با نهایت امانت تسلیم انبای نوع خود نموده و در آن خطا آخرین

و داع که بجای از سود و سرمایه زنده گانی بی نیاز و از جنب و جنبی مع و قدح و جرب و شیرین
عالم بی نصیبند بتوانند دخالت دامنور سیاسی و سرحد هود مرد میت را بخود اکت
تعیین نمایند این قیاس طبیعی برای سر ذمی شوری لازم بلکه واجب است زیرا که
معلوم نیست رشته غرنا نایب اند که بستم خود

کسانیکه تا این پایه مالک خود نیستند و بواسطه آرزوی نفس لطیفان شونت داخل وجود
خودشان نشووش است اول باید رفع غشاش محرومه خود را نموده پس از رفع غت
از کار داخله مستشار مالک لایق انبای عوالم آدمیت شوند

عوالم آدمیت یعنی چه ؟ حقوق انسانی چگونه و چنان ؟ و سرحد آن کدام است ؟
(ولتر) شاعر و مؤلف مشهور فرانس میگوید حقوق بشری فرزانگی و دیانت نصف
بشره کهای دنیا پیر این گفته شده اند اما بدقت که غور بری میانه می بیسیم نقل
وارونه است آنکه منسره فرمای دیانت فقط قدرت انانیت نه حقوق بلکه

در سلطنت حیوان و نبات و جهاد جسم فرزانگی حقیقی قدرت است
مثلا حقوقی که قاضی وجدان در عدالت که طبیعت برای کوفته تصدیق بسیار خود
علف و حردن در بر غزار پس از تولد و ناسل باستان بر شری طبیعی پرورش دادن
بره خود را این است معنی حقوق اما جناب عالی نه اینکه حقوق آن بره معصوم را در نهایت
و قاحت غضب نمایند و شکم خود را سمور میکنند و آن بچه پیران طبیعت را کر سینه میکشند
بلکه بر همانند آن طفل را در حضور مادرش کشته میخورید و از پوست او کلاه آدمیت میسازید

آنوقت برای خودتان ادعای حقوق میکنید
 بزه نزال دنبال پستان ما دش چرامناید جان حقوق اوست شما شکر برستانه بایر
 شقاوت ما در اور صید میکنی آن بزوبنی زبان از پستان که خوراک کند و
 عبادت طبعی خود را بجا بیاورد نا وظلمی این جو را کدام دارا حقوق استماع نماید
 حقوق طبعی کبوترانت که دانه بر چند و تک گذارده جو بهای خود را بزرگ نماید غفلت
 چنگال آئین شاهین سینه اش را دیده یک موقع خوراک خود را منظم میکند
 طین سیری و مالهای ترخم امیز چاکر که از زنجیر طالمه غلبوت همگش شده و قرآ
 داد خواند این پر بسته را کدام عدالتخانه استماع نماید پس باید که تزلزل
 عالم وجود قدرت است نه تصرف مفت حقوق امروزه با حکم طبعی زیر فشار
 این دو سبب معتقد واقع شده ایم حقوق ما صبر و بردباریت حقوق تنها
 قدرت است ما اگر بخواهیم از ستم قدرتمند تر نشه را بهانه نموده بدون جهت با طرف
 لگد ماخته دست و پای عا برین میل را بشکیم برای خودمان عمده کرده ایم
 آن اولین سستون تعلیم ابتدائی تمدن که باعث نجات و موجب بقای هر امت و هر کوه
 و هر مملکت و هر شهر و هر ناحیه و هر خانه است علم (کانونی) است یعنی اقتصاد
 و میان روی که همیشه خرج از وضع کرده صادرات یعنی (مماعی جمیع باشد کاندگان)
 بیش از واردات یعنی (ما بلزم زندگانی و تسیاج اهللی) بوده باشد لهذا بیست قیمت
 اضافه صادرات و بخرا نه مملکت بعنوان (موجودی صندوق و تجارت) آنا فانا در

تراید است . . . چون علم اقتصاد معاصر ناصرالدین شاه تا یکدهه پیشی ابا
 مملکت بود این سنده قانونی که بکار ایران و مناسب فهم و ذهن سب اهللی باشد چندان
 برتری از (زاگون) روی سنده نباشد که محمود واقع شویم پس از سب اهللی دراز
 بازمت زیاد نوشتم هر چند می هم که مضار و مفاسد مواد مضره او بر بخوروم نمود
 تبدیل نموده بطور دنیوا مرتب کرده و همیشه قنطر فرصت بودم که شاید بتوانم خیال شاه
 معطوف نمودم زیرا که تعدیل نظم کلی و ایجاد قانون اساسی در ایران را بچون نموده
 که بنیاد شخص ناصرالدین شاه احدی نباید دخالت کند و اساسی هم از استخدا م یا معاونت
 بعد خارج برده نشود و فقط شخص پادشاه مجری یکی دو قانون شده که کم و زار تخا نها
 بر اه میندازد
 اقتصاد یعنی میانه روی در زمان ناصرالدین شاه از این قرار بود که تمام شهسکان در رعایا
 ایران از پانزده لیون تخمین نمودیم که فقط سب لیون شش شیش و همدون که تا یکدهه بعد از ولادت
 حیات بهره مند بودند روی هم فرست از اعلی تا ادنی نفری دوستان که عبارت از
 دو مشال نسته مسکوک باشد مخارج داشتند تقریباً خانواده که جمعیت آنها از
 آقا و نوکر و خدمه اندرون و بیرون بیست شش میشد روزی چهار تومان مخارج لازم میشد
 نداشتند . . .
 اما آن دوازده لیون دیگر که حصه کرد و کوچ نشین و در قرا و قصبات بسر میروند که
 لیوا و نهرا بشمول رحمت بودند و کرور با در سال فقط از پنج دست خود انا و کورا

بطن خویش فایده میداند میتوان گفت یکی محتاج نیستند مانند جان حیوانات
 ای با خود روی هم را و حیوانات بی قیمت تیش نموند شجاع ترین بهادران و شهنشین
 نهایت در سال یک فراره و جایزرت لزوم زندگانی او بود آنهم با اندازه کرایه گل
 قیمت داشت مجدیر و سان اه طاعت که تقاضای غیرت داد است
 هر که بهتر از طولید چهار پیمان بود مقام پذیرائی شد بدین با سر کین حیوانا
 ای مفروش از طلوع فجر تا هنگام نوال از پیران کن سال تا جوانان نونهار
 ذکت و پوی زراعت و باجد و جهد هر چه تا تر شمول حفظ نواله و تسلسل کله و رزق
 بودند دختران آفتاب رو و دوشیزگان فرشته خوی پای برهنه سینه یون
 خود را از حرارت خورشید سوخته و بر سه کبابی رشتن پشم و ساختن کتک
 ساعتی بدو سخن شتر و بتن سپهر مشول شب بزمانوی کوفند و گاو و سنج
 اسب و الاغ هر یک کوشند شسته چرخ کارخانه های قوی را حرکت میدادند غایب
 باقی ریسان تالی جولانی از کرباس تا آغاری مخصوصا رنگت میر
 الوان مختلفه که از با و باران نیاید کردند از بین جواهر نفیسه قالی و قالیچه کرد
 اضافه از احتیاج لازمه وطن سرشار شده شتی با تادیبای جدید رونق افزای بازار
 تجارت عالم بود
 مخصوصاً از محصول کوفند پشم و چرم و روغن و گوشت و سایر لوازماتی که
 مایه تیش انسانی است پس از بستنی نمودن و اخذ مقدار کثیری هم بخارج

عمل میشد ...

تا پنج شش هزار ساله این مملکت با نشان میدید که تا چه پاید در حفظ نواله و تسلسل
 این حیوان پر صنعت انبای آدم بخت برده و کوششها کرده اند کلیه رعایا و
 پادشاهان و پادبان و پتیران هر قوم و هر اهرم توجه این حیوان اقرار میشدند و
 پادشاهان را بطلب چوپانی متخیر و سزاوار میداشتند انبای بی اسرائیل قطع کرده
 و اساس اهل عالم را منوط بخواست این حیوان ایلی میدنستند از سلاطین
 قبل از طوفان نوح و پیشبران قبل از زردشت تا کنون آنچه در کتاب آسمانی و ضلایح
 حکمای هر قوم حمسه چه میخوانیم فقط حفظ نسل این حیوان نجیب پر صنعت بی آزار است
 ولی اولیای دولت ایران در اقتراض نسل این حیوان خارق العاده همت کردند
 که ساعی جمیل شش هزار ساله انبای آدم را بفاصله ده سال از میان بردند
 معلوم است سالی سه طیون پوست بره از سر حد ایران خارج نمودن نتایج بی
 بفاصله ده سال تا چه اندازه خواهد بود و در مدت ده سال چه خواهد باقی ماند
 که هر ساله بین قدر خارج شود پس میتوانیم احساس کنیم که بفاصله ده سال
 ثروت پنجاه ساله را بباد دادند و هبسه سال چندین دهنه محض اخذ شده و
 پر شدن شکم اولیای دولت غدرن آید شد و پس از تناول چندین نواله ما را خا
 ترخصی بگرگنایران دادند نتیجی سنیات اعمال اینگونه مردمان که راه خدا
 این است که در آینده ماست پیسر کتک و روغن در قوطیها از اروپا خواهد آمد

و قیمت جان باید خرید ولی برگاه بخواهند شال تشنگ این ثروت طبعی را
 خاطر نشان اختلاف نمایند بایستی امروزه لا محاله عکس این حیوان را کا بدارند
 زیرا که در آید یکی از نفایس زینت منزل غیرتندان وطن خواهد بود
 در تاریخ قدیم آنکند خوانده ایم که وقتی بر وجه کرک دانه جزیره زیاد شده بود که شبانه
 وارد آبادی شده باشند گان را شکار میکرد و بجای کار خجسته که پادشاه از سر کبک
 یک سر کرک حیوان مالیات طلب نمود سر کرک دانه سال جزا عظم مال آنجا
 محبوب میشد چینی که داشت که نسل این درنده منقرض و ناکون در جزایر آنکند دیده
 همان استامانی که امرای پنجگستان در آن قاض نسل شریکترین درندگان نمودند
 امرای ایران درباره نجیب ترین حیوان ابله وطن معمول داشتند
 سابقا عرض کردیم زخامت شاد و قناعت مالایطابق این دوازده میون هستند گان
 ایران با سپس ثروت خدا داد یعنی گله ای شیار کوشند آنست میون شکر
 و تمدن را اعانت نموده سندا اقتصاد و میانه روی نماید چه بار از جتیساج اجاب
 مستقی میداشت حاصل ثروت شش هزار سال را اهبسته از تحقیقات نوی
 ملت شدید اما که قناعت این دوازده میون سکنه بجائی رسیده که از
 قوه قسیر و بیان خارج است همان مرد صحرانی که سالی یک مشت گردو میخورد
 اکنون از تمام امرای شهر شین خارج و جتیساج او شیرت اراد اول آفتاب
 تا نزدیک ظهر مشغول کشیدن تریاک و خوردن چای میباشد پس از صرف نهار

تشنگ خود را برداشته با سگمان بدایسته کوه مشغول نشانه زدن است اظهار روی
 دو تو مان الی ده تو مان تشنگ می افزارد شب هم مسکرات غمخیز تو مان در
 چادرش شل آب بیسبیل است جببای (کرمانیون) اطراف چادر مشغول سرو
 نت های اروپاوی است خانهای آنها کفش فرنگی می پوشند روی هم نیست با
 شخصی که سالی مکتومان مخارج داشت بروزی ده تو مان قناعت میکند فقط
 تریاک و چای و مسکرات او مخارج یک فایسل بزرگ شهر است این مخارج را
 که بایستی بایل دست خود زراعت نموده که بین و مرق چین حاصل نماید با تشنگ
 دوش متصل مشغول دزدی و آدم کشی و غارتگری است اگر چه امروزه از قوه
 خود ایران خارج است که توانا انسان را طبع و مشق نماید هرگاه قوه بسیار گان
 موقا تسلیم شدند یا اینکه با کور و مخارج سالیانه برای تحفظین هر سرحد و مملکت
 و بر شهر و قصبه و ناحیه و هر چه در پیش بر مرد داشته شاید بتوانند تا یکد رج جلوی کس
 کنند آنوقت تکلیف اولیای دولت و علمای علم (اکانومی) با تعدیل خرج و
 دخل این مملکت چیست و محل مخارجات این دوازده میون مردم تریاک چای خورد
 قبل بیکاره از کجاست هر کس که علم حساب میداند خواهد شنیدم سامعی وقت
 خود را صرف نموده باقی مخارج این مملکت را شخص نماید و فریاد بر بیستم چند سال از
 دقات مرحوم حیات اقتصادی گذشته و چند دستة از جنات قویست ابالی از این
 خادام ترسم که کرده محرق یا بوزد از تن همسم و تن

صبح علی الطلوع منسکام عبور از کوچه های کشف شهر بدراغ کی از تجار زرودی رسیدیم
 عرض کردم که ایال با بشید در خیابان این باغ قدری استراحت کرده جای و نشستگاه
 روزانه را میل نمائید قبول کردند خادم مشغول ساختن چای بود که صاحب
 باغ نمودار شد بنده محض آنکه اسباب گفت دوستانم شوم پناه دخی رفته صاحب
 باغ پس از سلام و تعارف رساندنی کار خود رفت جناب نیز فرستاده بودند
 آن آتشین نمونه و بهترین و دینه زمان ساسانیان که دلالت بر امانت و دیانت
 نیایگان با میکرد فقط قلیل مردی بودند که در کوچه استان یزد و کرمان از زقیه اسب کنگر
 عرب باقی مانده و پس از ۱۳ قرن با آئینه زهر و تیغ و لامتی که تحمل کردند هنوز
 دست ز روش ستوده باستان نگشیده در نهایت قناعت مشغول زراعت و کفا
 و دقتی امانت بازار تجارت منوجات وطن را بنوعی رونق نهند بودند که گمانا
 از عده فرومایه و جاهل ایران برآمده بازار خارج رسم از رنج دست خود پاره قایم
 و حرر و برنیان و پرند میسنودند بنا بر این فصلای متاخرین و ادبای معاصرین
 محض ترغیب و تشویق و ادای حق شناسی و جراید رسمی و کلماتی علمی در مجلس و
 هر محفل محسنات امانت و دیانت اینانرا کوشش زو عالیان کرده تا کم کم بوجه تمام
 و طرف توجه علمای روحانی و ادیبانی دولت شده هستند و امانت عموم اهالی گردیده
 ولی حسنه اراغوس که حقوق ادبی او را به نون خاک جهالت خود ساختند و حتی
 کرباس و ذلک تبدیل آتش گرانهای اروپا شده و تجارت منوجات وطنی بجای

منوع صرافی و احتکار اوراق بنکان خدا را پیشه خود ساخت تا رفته رفت کار
 بجان بازی و دیوانگی کشید و امروز رشته توفیق آنها بریده نازک شده که فقط
 یک موی تجارت ایران و هندوستان آویخته است و روسای بانک هم تقاض
 الماس کون خود را درین آن موی که رشته منظر دقیقه دیگرند
 درین آناسیدی مغمم آمد بگذرد یک نگاه حسنه دیداری بسز در عمارت نمود و گفت
 فلان نسلان شده کبریا چطور از مال مردم آدم شده اند کاشته جناب جواب گفت
 آقا خدا خواسته است با خدا نمی شود جنگید خدا اگر نخواهد بین تو هم میسید
 از بیانات نکت خادم آقا سید بفرشده راه خویش گرفت بنده عرض کردم
 مکارم حسنه جناب درین مدت قلیل با من شخص عجیب اثری کرده معقول جوابی
 جبریا نه فکر کرد در ایران با این جواب دندان شکن هم از قرون ساله تاکنونی نخواست
 بوده اند و بهر بدبختی و حسه کونه رنج و تعب و قتل و غارت و اسیری بعنوان آنکه
 خدا خواسته است تن در داده اند
 فرمودند تنها خوبی انسان تابع معاشرت است یکی از شاخه های پر شاخه ایران
 میفرماید در تمام عصر نه یک ساربان شتر دیدیم و نه یک قاطرچی نجیب تر که
 خوبی این دو حیوان با یکدیگر تائین درجه قیام است
 اما در سنده مذاکرات جبریا نه این یکی از بدبختیات عالم طبیعت است نهایت
 حکمای اروپا مصادف میسکونند و در اینک مدارا مورات بر واقع است

بیچ شبیهت املکای عالم در تفسیر این کلمه دو فرقه شده اند اغلب
فیلسوفان امروزه میگویند عالم وجود سه حوادث اتفاقیه و منوط مصادفات
جویه است فعل و انفعال مکانیکی (جز اتفاق) و تجزیه و ترکیب شیمیائی
اول نایکجه هستی است جریان عالم طبیعت که بیولای هر یک از اجزا
متضاده شکل و اعضای مختلفه آنکات را با یکدیگر مربوط و مرکب بناموس مینماید و
بلافاصله تفریق و تجزیه نموده از یکدیگر تفرق و گریزانند بواسطه اتفاقات و اختلافات
که ناشی از تباين طبع مواد است که در نهایت مکانیکی یکجا و در شت ففاق اتفاق
نماینند مصدر اساسی و سبب اصلی این تماشاخانه فقط جسمیات داخلی
خودتجسات که از اجرام سماوی گرفته تا جزئیات تجزیه ای ارضی محض آرزو
از نقص کمال و خط بقای خود پیوسته در گنگش جبال و قتلند
هر گاه کسی بنفسه حقایق بین اوراق کتاب بین طبیعت را مشاهده کند نیز
خواهد شد که زبان طبیعت فصیح ترین است اهل عالم است و مناسبت حیرت انگیز
بدون تعلیم معلم بر ذمی شعوری هوید است و هر کس میتواند با نهایت سادگی از
حوادث پرمیوه و نمایشات فانی دقایق حکمت لاینبای عالم وجود را کشف
ساخته آنا فنا بعرف خود نموده عوالم نامحدود ادمیت را تا در جبه
تکمیل نیاید
شلا نمایش کل کاری باغچه سرای منزل شامحتاج سعایت است لهذا

شما برای ابرای همین مقصود آب پاشی از آب بدست گرفته اطراف باغچه گردش کنان
بسیاری گلها شغول میباشد و بر حسب اتفاق خانواده بای تسدده از موران و
سایر حشرات الارض دور حوالی باغچه سرکار منزل کرده اند
البته عمارت عالی موران را شاید به نظر رسیده باشد که چگونه جلوسورخ خود را بسنگ
و با خاک نیز تفریبی حصار کشیده و از پوست جویات در دهانه خاک ریخته اند و سخا
برای ماندن سیل ساخته اند و در الان طول این عمارت سر پوشیده بفضائی که از آن
سه طبقه انبیه است میرسد طبقه فوقانی مستقیم و جوجه های آنهاست طبقه
وسط خودشان سکنا مینمایند انبار تخمائی جسم مملو است از آذوقه و قیسمت اندک عمو
و جویات احساس میکنند با حظه ای که از بوسیدن محفوظ باشد فوراً انبار را تهی
باقاب یکشند پس از خشک شدن کرم بجای خود بر میگرددند اقدامات
فداکارانه این مخلوق ضعیف تمدن در جبه ایست که حوادث غیر مترقبه را هم در نظر دارد
و برای پیش بندی توانمات تمدن و تکمیل قواعد اقتصادیا (اگانومی) باری را که چندین
وزن خود اوست حمل مینماید و از سیخ حاد و نوکردان نیست در نهایت جرات
و قوت قلب روی گشته جنس خود قدم گذاشته و از آن منزل مقصود میرساند پیشانی
و سار کار زینت دام باعمال شاقه در وجودان جانور خلق شده
الکون بر حسب اتفاق چند قطره آب در حین سعایت باغچه خانه فلان مور تخته معلوم
طوفان شدیدی خواهد شد در این حادثه جمعی از موران دور ویرانه این مور

فلک زده بی سامان کرده هر یک بفرز خود و خود چیزی میگویند
یکی میگوید مقدرات تو چنین بوده و دیگری میگوید انتقام ستمات اعمال اوست که
با فسادان و بیچاره عداوت در زنده است سبب رحمت و ارفا هم کرده کرده میگویند
بسزا و غضب خداوند کار باغچه گرفتار شده بماند اینک از ساقه فغان رحمت که مخصوص
باغبان است بلا رفت بعضی میگویند بستی قدری از حیوانات بعنوان تقدیر
روی فرزند حیات حیده و نیاز صاحب خانه نمود تا رفیع سبک و نه محظرات بشود
اگر بخواهد تصور مور را با مقصود صاحب باغ مقایسه کنیم می بینیم کلیه ستمت جامعه
موران قابل توجه و اتفاق صاحب خانه نیستند و این حادثه فقط بر حسب اتفاق بوده است
مانند شخصی جام آبی را که ظروف جامی خوری داشته میخورد باشد و ضایع
جای اول آن نقش در می که از ترشحات آب جام روی فرش جرات برش میخوردگی
از حین افتادن فاعل خارج است اگر صد جام آب آنجا باشد بعنوان اینکه
شاید آن نقش اولی را باید البته برای او محال و متسلسل است چرا که زیرا که
این نقوش مرتبه تابع عوارضات و حوادث اتفاق خواهد بود
ثانیاً اگر پروانه یا موری در مغرب خود که شاید خیلی کارهای داشته یا نوع و کس موران
بوده و بجهت دانا و مبرقته یا یکی از اربابان درجه اول جنس خود بوده بر حسب اتفاق
مصادف بضره امواج ترشح همین آب جام شد حالاً بی سیم این حادثه
بجهت کدام قضیه مرتبه بوده است و بکدام قانون مربوط است ثانیاً این امورات

قابل توجه صاحب خانه نیست را با این حوادث اسیر اتفاقات است از
قدرت و طبع شخص فاعل خارج خاصاً مقصود او فقط رحمت آب کف جام بوده است
مثال میل طبیعی در صحرای سلطه و سیسی در بستر خود با نهایت سکوت و آرامی
جریان نماید میرسیم بقطعه عبور او که میخورد از فله کوهی سر شیب شده بمق دره و از کجا
باراضی پست سوار شده از منصب مستی داخل دریا می بجای رود حالاً بین از تصادم
و تصادف بجزه با و کلکاه دره با چه شور و غوغای قیامت اثر می بر پا کرده چه ستمکنها
پروپت ضربه امواجش از کوه سرازیر شده و چه درختها از ریشه میکنند و نغمه مهیب
و حشت آمیزش بر سر ستمکارفته و هر چه مصادف شود نیز در بر خواهد کرد
چون طوریست جریان زمان که در بسته طبیعی خود بایک وقار مخصوصی میگذرد که حرکت او
نی توان استنباط کرد بیکباره میخورد بموانع خط عبور خود یعنی مابانی خود که
عبارت از بنده و شام و سفید و سیاه و کم و بیش است اثبات ایند بیولای نامحدود
خواهد شد آید بر اولی آن نارسیکاه و حشت آنیکه که از نغمه بیولای که نین موجش
آسیاسک از فله های کوه با طرف پراکنده غیر از اتفاقات و تصادف بود و و گرنه
رود نیز بود در بسته سطح خود معدوم میسود اثبات بیولای کانیات منوط به
تصادف و تصادف است اتفاقات و آشوبی که زمان حوادث واقع میشود
طبیعی است محتاج مدد دیگری نخواهد بود و دید مخصوصی لازم نخواهد شد
هرگاه این بار و می یا قورخانه که محتوی جسمهای ناریه است بر حسب اتفاق بیک

نصف داود

ذره شعله تصادف کرد چه بر اینها چه بر کوینها چه گشت آری خواهد نمود شایسته
چندین صد ساله جماعتی را با دفا داده هزاران تیم و سپه و سپهوا بجا صلا چند دقیقه
خانان آنها را سوخته گشت خاکستر نماید حالاً در اینهمه انقلابات کیت عیال از آنها
و تصادف آن شعله . . .

بعضی معلومات ساده زبان صعوبت نقل جبال شامخ مشایخه کلیم که گشت از زبان هوا
نیت مسافران آسمان با وج هفت من از دروغ که بدریغ با لون صعب و نموده اند
در آنجا مستغرق در باهای حیرت و مگر گردانی شده اند زیرا که ذرات صوتیه در آن مقام راه
نماد صدفی از حرکت زیاده نیک موع نمیشود و بحسب حرکت لهبهای تکلم و صیقل کلیم
چیزی دیگر محسوس قوای سامعیه نیت نیت جامه صداوت و تمام کلمات حیرت
محدود یک طبقه بسیار نازکی است نسبت به هوای محیط کره ارض که ساقین هوا
انگی که از درجه سطحی (اتمفر) صعود می نمایند موجب صلی غلفت را که عبارت از حرارت
غریزیه و تصدیه و تقطیر بخاریه و ذرات صوتیه است زیرا پایی خود مشاهده می نمایند در آن
ارتفاع و حثت فضا اثری از ابر و باران و برف و بکرک و رعد و برق نیت
معلوم است موادی که مؤسس اساس نوبیات و خلقت حیوان و انسان و طبیعت
و نسی ذرات اصوات و مولد اجساد لویه است در آن پست ترین مقام زیر قدم بی آدم
جور محمد و باشد یعنی آن کلیم شجاعتی که در آن بلندیهایی فلک فرساده
اطلاق بالون روی کرسی خود جلوس نموده چه تصویری برای مقدرات چند روزه

نصف داود

انسانی بشهر خواهد کرد و چای پستی در کم و بیش و پست و بلندیهایی معابر انسانی از زمان
اولین قدم تمدن که در جنگلهای بالایی در حتماً منزل داشتن و با دره کان معاش بودند
تا آن تخت در جبهه شرقی که در زمین در جهات اول مشهور است خواهد گذاشت آن حثت
چندین هزار سال قبل را که نوع خود را گشته و بخورند و باین تمدن امروزه و آلت با
قالت که کلیمکی را با صلا حثت ساعت زبر و زبر می کنند و سبحان مال و عصمت و ناموس
احدی ابقانی نمایند و متصل در وسعت خاک و تزیین قوای حریجه کوشیده و از بهشت
و آسایش آدمی را با آفتاب نیت از زمان کیومرث نموده زنجیره های قانون تمدن را
بگردن انبای بشری بسته فقط چند نفری لهو و لعب هستی در ماسا خانها در شهر
تعیین نمایند مقابله کنیم چه خواهیم دید از تاریخ اندرزهای شفا نیت کلیم و نسیح چندین
هزار سال از دنیا و قوانین چندین صد ساله امروزه اروپا در تندی باطل این انسان
گوشت خوار و سبع حیوان از راه در بدایت حال که در پیشه های افریقا و
جنگلهای استرالیا سکنا داشتند مردمان مجاور خود را گشته و بدو جمع نمودند چندین بعد
که بباره تمدن پایی گذاشتند بکلم سلطنت مطلقه آدمی آنها صد مرتبه بیشتر شد
نهایت آنگه در زمان میخوردند بعضی اوقات از طرف آسمان با مگس گشتن نوع شده
برخی از زمان از جانب ریسان قطع نسل انبای خود را اجازه داشتند امروزه
که میکوبند (یعنی اغلی که چند کلمه طولی و ارا از این دان آموخته اند و تقهار میکنند
نوز معرفت عالم ادب و نسی نیت تمام زوایای تاریک دنیا را روشن کرده) -

مشاهده میکنیم اگر در زمان جهالت نوع خود را میکشند فقط چند نفری بود آنهم محض
 سبوع امروزه هزار و ده هزار و صد و شصت و نهم نفر سبوع است آنها را
 میشود جنگ المان و فرانس و روس و عثمانی در عصر ما دیده شده و اخیراً
 نوزدهای ترانسوال با انگلیس و ژاپون و روس و افغانستان برودیت را
 نوع آنرا کامل کرد با این آدم خوری و خوریزی هنوز شکم گرسنه مزدوران مله
 موجب ترجمه بشدگان سواحل دریاچه (مانچینگا) و مرکز قسطنطنیه است بر نقطه
 که در دنیا هنوز مدعیان تمدن مل اقامت نیکنده اند و طریق پیمان شکنی و دروغگو
 و بی عصمتی چندان رایج شده همان چرب و شیرین از منتهی سابقه باقیست بر چرخ
 با چند رأس کوسفند می تواند شکم خود را سیر ترا صنعت کران و مزدوران لندن نماید
 ولی در هر نقطه که این تمدن دروغ و قوانین بی فروغ قدم گذاشت آسایش از
 آنجا که رخت برست لذایط طبیعی نیست و نابود شد محبت و فایده میان دوستی
 عصمت پرستی حکم گویا کرد این اعمال و حیسانه مردم منصف را اجازه میدهد
 که قدری در عالم نظم صعود نموده در بالون تان حکیم روی کرمی پهلوی او نشسته
 و از آن بلندی بسایکن کرده خاک نظر انداخته مطلقاً ذرات اصوات را که حاکی از جرم
 یا خستیا را تصادف و اتفاق یا تلفظ جابل و عالم تمدن و وحشی است از ما بزرگ
 حیات خود اخراج نموده در عمق دره های سکوت فرو رفته بخاطر بیایورد ذکر قلندر
 اصفهانی را که در بازار طهران قدم میزد دنیا همه بیچ کار و دنیا همه بیچ بیچ

ای بیسج ز بهر بیج بر بیج مسیح این تحقیقات محسوس است که از صعود و باستان
 احساس نموده اند آند لایمی که بر بران عقلی مبرهن است و ثابت میکند غیر از
 و حسیماج این که خاک را بخارج از خود و ظاهر میدارد که راه صعود و بهیولی در افاق
 مشهود نیست (جهت مساوت و مقدرات خارجی) یکی مسند خلافت یعنی
 تنی بودن نصای غیر محدود از نامه .
 (کویت) با که عبارت را اجسام بخاریه که بستاره و ناله دار معروفند اغلب حج
 هزار باره فب از کره ارض که با وجود این عظمت حج ماوراء نیستند بدین معنی که
 با دورین فلک نما (مکسوب) از این طرف این جنبه کبیر که نگاه میکنند که کلب
 طرف ماوراء بخومی مرئی است حال ملاحظه فرمائید با وجودی که کله های صحابه که
 پیش از چند قطر آنها نیست هر گاه حایل شوند جلوی یکی از کلب مانع رویت
 خواهند بود این اجساد کبیر که از کره زمین برزگترند تا چه پایه و چند سینه از دفعه
 بایستی از بخار صحابه لطیف تر باشد که با این عظمت حج ماوراء نباشند
 حال اگر دریم بر سه مطلب که با چگونگی جسم این لطافت را رویت نمایم حکمای
 طبیعی میگویند که سببیت ما همان تخلیه محض است و نصای لایقناهی هر گاه تصور هوا
 یا ماده میشد متحقق نمایند این اجسام مرئی شوند پس از تحقیقات فوق معلوم است
 که سعادت و شقاوت فقط راجع بخود ما است بدین معنی یا خوش سنجی مطلقاً راه آمدن
 بدین کره خاکی ندارد هر چه هست از قنات نام زنی اندام ما است -

مقدرات هستند که روی زمین راجع باعقافات و حوادث خود اوست
 مکان قدیم نیشکر کم هم ز خود میرویم و خود میخوریم
 بنده عرض کردم اگر بخوانیم بخلاف صرف مقدم شویم بسیاری از عقاید متخلل شود
 حتی با ما نسبت مقدم موحدین هم منافی خواهد بود قسمه نمودن راست است
 اگر بخوانیم بخلاف حقیقی و ارب شود اولاً محال است ثانیاً مطابق قانون کلیه طبیعت
 نخواهد بود مقصود ما از این است فوق ثبوت وحدت وجود و در واقع همان
 عقیده صافی موحدین است
 البته در خلل و فرج اجسام وقت قسمه موده اید که حتی طلای سفید (مطلوب) با آنهم
 پیوستگی هنوز فاصله باین دوز و پیش از حج کی از آنهاست از پدید نیاید گشته
 وقتی در حرکات اجرام سماوی غویمانیم مثلاً همان شنواری گویت با در فضای
 خلطگده یکی که خالی از ماده و ماده است و مایست و این اجساد صافی را بواسطه علم
 ماده تعلیه رویت کنیم ناچار این مسافین معاری خواهند داشت که بدو
 وجود معبر و محال است پس میگویم همان سیاله روح الارواح که حامل
 ذرات اشعه آفتاب و سایر کواکبند و در فضای لایقنابی و عدسیان
 غیر محدود ساری و جاری و متحرک بالطبع مرکب سواری اجسام شنواری
 آسان غیر نهایت میباشند و بواسطه شنواری همین اجسام حالت
 استقامت طبیعی این سیاله را برهم زده و بر سرعت حرکت ارتعاشی غیر معلوم

آنا فانی افزاید تا اینکه در همان فضای ظلمانی نمی بجای حسارت و از آن حرارت
 تولید (صفور) و کم که احداث بیولای الکتریک نموده و در همان فضای امکان تکلیف
 سیاله الکتریک میسوی توده که بانی بنای جیب و دفع را گذارده تولید برق را پذیرد
 (تسکوب) معاینه می بینند بهین دلیل اهل نیت میگویند سبب خلقت و در نیت
 و سایر اجسام بخاریه فقط نخستین سیاله که باید بوده است که در فضای نمی بجای باشد
 و برود و دور و کرد و رایام مخصوص شنواری او در فضای نمی از حسارت خارجی و حجم
 کاسته تا اینکه در یای تواج آتیشی شده و بواسطه سرعت حرکت خود حرارت
 اندرونی افزوده حالت حالیه شمس را پیدا کرده و قس علی هذا هر چه بیشتر فضایی نمی
 تصادف نماید از حرارت خارجی و حجم خود بیشتر کاسته تا برود زمان سیاله را
 که فانی مانده که پس از مدت های بی وقف البته حالت حالیه که مقرر خواهد داشت
 باین تصور سبب خلقت کلیه شمس و سیارات حتی کرات لانهایت امکان شانی
 همان برهم خوردگی حالت استقامت سیاله روح الارواح است در فضای ظلمانی
 بنکن شک سخن پاشیت و امکان انسان ظلماشیت را
 این حدیث منقلب را کوکن شیر را بر عکس صد که کوکن
 وقت عصر آمد سخن کوتاه کن ای که عصرت عصر را نگاه کن

چون رشته صحبت دیروز تا سکنام عصر امتداد یافت و عذارا هم در صحرای
 نمودیم خیر است عاگردم که شب را تشریف ساوردند منزل اجابت فرستادند
 خلاصه مذاکرات و شب بر آن شد که بنفستیکر تبه ملاقات ارواح بسیار کم است
 و هرگز نیستونیم که از یکسال کلیه طبقات ارواح را از پادشاهان و شاهزادگان
 و وزراء و امرای هر ملک و قاطبه علمانی که اخیرا در احوال در امور سیاسی در شاند
 و سفر او و گلا و ارباب جراید و ایلخانیهای و شش شین استنطاق نمائیم -
 در صورتیکه جناب میرزا بایستی تا او اخر فصل خزان از ایران تشریف برند
 لهذا بنا بر مقتضیات زمان باید مطلقا از معاشرت مردم دوری کرد زیرا که
 شب را در وادی خاموشان بسر بردن و روز مشغول تحریرات و حشت فرا
 اموات شدن تا یکدرد آنرا عیوس و منکبه بلکه مضحک خواهد بود

فصل نهم

باری نباشد که پوسته شبها با ملاقات ارواح بسر بریم و اشب بار فرستد باش
 جناب میرزا ناصر الدین شاه با کجکبه پادشاهی احضار خواهد شد و تقریبا از
 در این نایشگاه حاضر خواهند بود
 نیم ساعت غروب مانده که کم بعنوان تفریح از آبادی شهبه خارج شده رو بقطر
 میرقیم جناب میرزا فرستد نمودند از غراب امور الکی از نخل بزرگان ناصرین
 که روح مبارکش موجب تقارار ارواح کرم و مورد تعظیم و تکریم کرویسان عالم
 اعلی است در محاکمه شب حضور خواهند داشت و در چشمه ای که در بین
 نزدیکی است غسل خواهند نمود بعضی در و پیشان در آب خط رجوع الکتریته از
 چشم طلوع نموده تا به سنگ مطلق با طرف افق نورانش خواهد بود و هر یک از
 بزرگان که هستی نایش شب راستند نمایند بعضی غوطه زدن در این آب
 سیاله الکتریک چون کج نور و منبع شعر از پروبال آنها ساطع و لامع و سباب
 حیرت ساز خواهد شد
 عرض کردم آیا ممکن است که ما قبل از ورود باغ تاشای این چند نماز شویم ؟
 فرمودند بسیار خوب خط حرکت خود را بسمت جنوب غربی معطوف ساخته
 از دامن تبه بالا رقیتم . . .
 هنوز بنمتهای تبه نرسیده بودیم با وجودیکه هوا صاف و ستاره بدرخشان و
 یک ذره ابر در آسمان مرئی نبود متصل برق میزد زنجیره های انوار برقی از

نغمه داود

اطراف صحیح و ختم بخوردند و گویای غلغان نور سبیل صعود و بهبوط میسودند
از طرفی چشم چو قوه از مرغان شب آبنک و آغان و بومان و کلاغان
و هومات و انواع پروانه های دشتی طرف با هجوم آورده اطراف تهرما صحره
نمودند .

همینکه بر چشمه یعنی منبع نور انوار رسیدیم چشم ما که قادر بر رؤیت آن دریا
مواج شعاع نبود نقطه طوری که از آب بیرون آمده پرواز میکردند باعث خرمی و
موجب خیر بودند از نبال پروبال آنها رشته طویل نورالکرمیک که یکسره آن
در چشمه و سردی کش باوج آسمان صعود نموده و بنیت جامه هومات و
پروانه های کما از آب بیرون آمده اوج می گرفتند باروشنایی سیال برقی چون
کیسوی ستاره و نبال دار تعاقب آنها تمام فضا را مثل روز روشن ساخته انانفا
بوخت بند و خادم جناب میرزای افروز لذا استعدا کردیم که از این کوچه بود
مراجعت نموده بطرف باغ روانه شدیم

بمحض ورود با اولین جاده خیابان باغ انوار سفید برقی نور بهمان نور قرمز موج
بر شیبی مبدل بلکه نزار مرتب بهتر و بیشتر از هر شب منتظر ما را بر یک کلکون آرزو
منور نموده و کلیه اوراق اشجار باغ شعاع بوقلمونی متعش و بهر برگی حس را با از
هومات رنگارنگ که هر یک چشمه شعاع (فترسات) را به پیش رو می چل
نموده و دسته های شعاع چون ماه منجمب از نوک شاخسار با اطراف در پرک

نغمه داود

و بر سر شاخچین مرغ شب آبنک با غرابها و بومها و کلاغها با الوان مختلف
در نهایت سکوت شسته و سیال الکتریک از پروبال چشم با طرف باغ متصل شدند
برق زدن است .

اراضی باغ را تا دم منته باغ گرم شب تاب بدرجه خنوده که گویی زمین یک پاچه
بالو لوی غلغان مفروش است و زمین نیم شمال بدرختان سرو و کاج
چنان احداث نغمات موسیقی نموده که اکنون گوش های بشر نشنیده و از طرف
سرد و قریان شیرین بالای سرو و نوای مرغان سرو آویز با تابش پرو و گون
برک چنار از هر گوشه و کنار نوعی دست بهم داده کلانسان نمی توانست
اعتراف بصوت نماید و نه اذعان بسکوت زیرا که در هر نقطه که سر از سر
می ایستاد تمام عقیان و طربان دست از کار کشیده چنان سکوت و سکون
مخفی دست میداد که قوی ترین قلب های مرتعش و این دریای موج شعاع
رنگارنگ نوعی آرام و تبدیل بیک رنگه قرمز متوحشانه میکرد که شعاع ترین جسک آدمی
از هول آید

پرده های اطراف خیابان که تقریباً بطول دو ثلث درختان سرو آویخته گویی
از شکل شالی شان بهم بافته و پرده بنت اند یا اینکه قفسه های طویل است که
این جماعت گشته بر زبر یکدیگر در هر خانه مرغ نشسته که فقط نیم تنه از هم کلام مرئی است
و بسینه هر یک آینه مقعری آویخته که دسته های شعاع نارنجی را جذب نموده مکرر

با طرف خود منگسرای نشاندند و در بالای این تخته مقعر خطی علی ساسی خود را
 نوشتند
 اولین پرده سمت چپ کویا طبقه شاهزادگان قاجاریه بودند که در مرکز آن
 چهارمین میزای مؤید الدوله سلطان مراد میرزای حسام السلطنه قریب میرزای
 مستعد الدوله قریب میرزای شهبانها و اصل نقطه مرکزی را حریم
 قرار داده شاهزادگان سمت راست که طبقه دربار بودند در وسط میرزایوسف
 مستوفی الممالک میرزا سعید خان وزیر امور خارجه میرزا علیخان امین الدوله
 میرزا علی صفیرخان صدر عظمی باز نقطه مرکزی این پرده را هم حریم قرار داده بودند
 پرده دیگر که عبارت از امرا و سرداران بود سلیمان خان صاحب اختیار
 حبیب الله خان شکیبایی حسام الملک بزرگ بهمانی عزیزخان سردارگری
 فقط نقطه مرکزی حریم پرده دیگر از سفرا محمودخان مهر الملک حسینی خان
 امیرگروی حاجی میرزا حسین خان سپهسالار میرزا محسن خان مشیر الدوله و
 نقطه مرکزی حریم پرده امرا امیر حسین خان قاضی شجاع الدوله بجنوردی
 سهام الدوله حسینقلی خان و قس علی هذا بطول خیابان یک همچو نمایش
 حیرت انگیزی که در هر پرده قریب یکصد نفر جلوس نموده و هر کدام یک آئینه
 مقعر جاذبه شعاع که حاکی از نام اوست بسته خود آویخته بودند تا این که از
 طول خیابان گذشتیم بساحت منور تخی رسیدیم که در عرشه همان شخص

نیز کوازوق الذکر جلوس فرموده بودند ما هم بالا رفتیم بدون تکمیل روی گری نمودیم
 تا اینکه کوکب ناصرالدین شاه اردوز نمایان کردید کلمه وزیر و امرا و شاهزادگان که
 شیب پرده بیکدیگر بافته شده بودند اکنون جلوس افتاده با کلبه تمام و دیده بالا کام دار
 شدند
 شاه روی تخی که گویا یکبارچه از نبات سفید صبری ریخته اند نشسته سوخته شاه و شکیبایی
 اطراف را شکسته و میخورد چند نفری هم که پایبانی تحت را بدوش کشیده بودند
 برخت بعضی را شناختم که یکی از آنها رحمة الله خان ساری اسلان بود دیگری
 الله خان ابجدان باشی سومی حاجی میرزا نصر الله کرکانی چهارمی حسام السلطنه
 خمی جهانگیر خان ارمنی ششمی ابراهیم خان امین السلطان اینها طرف جلوس
 و بسیار سخت شناخته شدند ساعد الدوله و سلیمان خان افشار هم که کاهی پیشتر تخی
 بجلوس میزدند بعدوردی خان کوچمانه و اسلان خان قرقانی تخی چهار صیدین الملک
 رئیس همجنس گلک میرزا حسام خان زبردست و پامی خالان اندک جنبی سینه بودند
 و این تحت لطیف تالی بواسطه کوتاه و بلندی قامت خالان شکل شستی بادی روی طوطی
 دریا متصل با نظرف و آن طرف تامل کرده هر چند قدم نزدیک بود که سرنگون
 با وجود این عظمت همایونی با نهایت قوت قلب مشغول خوردن خورده شکسته با
 نبات بودند
 باری شاه از تحت زیر آمده روی گری مخصوصی جلوس نمودند و مذهبین را

هر یک بجای خود تدارک گرفته تا مدتی یک سکوت بی نهایتی در این نمایشگاه فرنگها بود تا آنکه سان شخص بزرگوار بایک سخن ایرانی منتهی گردید اعظم ناصرالدین آسایش و گنجینه و در حضرت بادوستان مروت با دشمنان مدلا آسایش شاه عالم ارواح با عقیده کشته را با ملی ایران منافات نمی دارد و خرابی ایران را بنیات اعمال شانست میدهند و هرگاه تا حقیقت احوال خودمان را در ماده سیاست ایران بیان نمایند البته بختی منطقی خواهد دانان خواهند نمود ناصرالدین شاه با یکسان بنگ زیری که گویا از جنبه مقلص صوت بیرون میاید شروع بطق ذیل نمود

عرض کرد اس اساس جهان ماری و شالده فرمانروانی در سلطنت مستقله عدم اقصای راز است و من در اینست بنام سال از این نکته غفلت نگردم

ایران بشاید مرضی بود عصبانی که از هر طرف و هر وقت که قمار کده های شدیدی مملکت هیچ معالجه بهتر از بردباری و ولایت و گمان راز که خود می بینیم مستحضر از مرضی و دشو تصور نگردم و حملات خارجی شمال و جنوب را با اتحاد و اطاعت رعایا و نفوذ کلک شخص سلطنت که منزه و مقدس از هر گونه تکابره میدهند دفع می نمودم

همان آسایش و استراحت مرضی را بهترین معالجه میدهم و همین دهم که طبیعت بخودی خود دفع مرض را نموده بصحت کامل خواهد پیوست

تدبیر و سیاست مرا بایتی از روزهای سیاسی در جدول نخستان استفسار نمود که

کوی سبب از بر پهلوانان عالم بر بوده اند و مدت بنام سال در میدان پونگی متصل پنجه بر خب آنها زود و در بر نقشه بازی که مهره های شطرنج را میل خود حرکت میدادند چنان بازی و زبردستی پیدا کان خود را بعنوان رقابت حرفت شمالی خیزن نموده از در صحت نفسیه بازی را داده و مدتی فرصت داشتیم که توانم بطرف شمال حمل کنیم و بوعده های فریب آمیزی که عمای قریب بنجاه کروبول از خزانه صیغه خودم مخارج خوب نموده سدی بزرگ جلوه بند وستان خواهیم بود س اما املی حکمت را محض رقابت تجارت طرفین مرتدا محال نگاه میدهم

کجا در ای ایران که پدران بخت را خود تربیت کرده بودم تیمونستند با عقیده باطنی شرکت نمایند این بود که بعضی در گوشه و کنار فضا بویها نموده تا یکد رسا و با مردم را متعجب میگردند اما نه قابل آن بودند که با دروغ منم مملکت بخیال باشند

و پنجم زیاده از حد دنبال این جبهه جباروم و از آنجایکه تعضیات پولتیک اولیای دولت بکنس برآنت که هر که قشون بندوستان در هیچ سرحدی مقابل قشون سرحدی دولت روسیه واقع نشود ناچار است که همیشه افغانستان و ایران را بحالت وحشت باقی بگذارد و چون بخوبی دانسته اند که تصرف این مملکت بدون تربیت محال میسر است و اگر دولت روسیه بخواد بحال کنونی ایران که دارای چندین کرو قشون کوهستانی و مسلح و صحرانورد است بعنوان تصرف وارد شود احتیاشات داخله او را امان نخواهد داد که بتواند بندوستان محکم کند بلکه

بجان فوق العاده ایران و تعصب مذهبی موجب شورش قهقار و اذربایجان
 خواهد بود ولی در صورتیکه ایران مثل افغانستان در حمایت انگلیس باشد و الا
 نتیجه نخواهد داشت چرا بواسطه اینکه ضمایم تحت الشعاع دولت روس
 خواهد شد آنوقت رعایای ایران مناسبت مودت پادشاه محبوب
 خودشان با دولت روسیه و اطاعت کلیه اینین نفوذ شخص سلطنت هیچ وجه
 من الوجوه مانعت از اقدامات قشون روس نخواهند نمود
 اما آرزوی دولت روسیه این بود که فقط ایران میدان جنگ این دو دولت
 بزرگ واقع شود و پادشاه ایران که در این مآذ و مینع امیر پادشاه
 مآذ و مینع خودمان که قوه قدرت این دو دولت را بسنجیم و بخوبی مقین
 حاصل گردیم که انگلیس هر میدان روس نیست اولاً مملکت وسیع و ابرخیز
 هندوستان که امروزه با تمام آبادی که در ارض ارضیت نواید برابری میکند با شمال
 خواهد شد که دولت بریطانیا که همیشه بر خفاش ایران نیست و در تمام آبادیها
 مشرق و مغرب عالم دارای تسلط است و برای همه آن نقاط بایستی قشون
 ساحلوی حاضر داشته باشد و باینهمه گرفتاریها تواند گویه هندوستان را تنهایی
 نماید . . .
 ثانیاً اگر ما بخوایم مسلک انگلیس را نگیریم و توانیم زیرا که قشون روس دارد و
 ایران خواهد شد تا اینکه دولت انگلیس نمیتواند مدد قشونی بکند بلکه برت

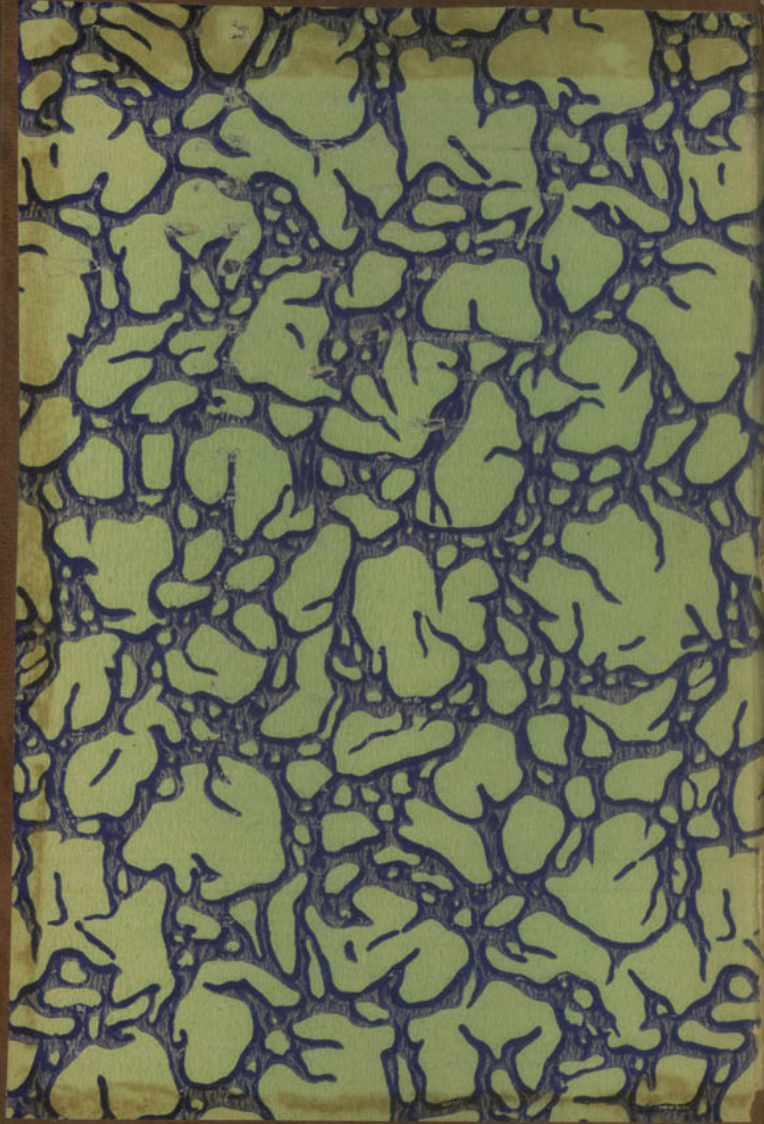
توسط هم ندارد اما بالعکس اگر تحت الشعاع روس و در حمایت آن دولت باشیم انگلیس
 حق تکلیف هم نخواهد داشت چرا ؟ بواسطه اینکه از ضعیف سالهای قبل ایران تحت
 نفوذ و محتاج حمایت دولت روس بوده است کما آنکه زمان جلوس قهرمان
 این مسئله بر حسب آشکار شد
 بنابراین کلیه خیالات ما بر این شد که بسبب چه اعتقانی بوعده های دولت انگلیس نباید کرد
 و زیرا بار دولت روس هم نباید رفت آنقدر ایران را با حالت استقلال داخلی خود
 باید نگاه داشت و با حریف شمالی خود کج دار و مریز کرد تا نتیجه حمله هندوستان معلوم
 شود چون اصل مقصود دولت روس این بود که قشون خود را بموجب دست و پا
 نظر کسب از نافع ایران حرکت داده هندوستان حمله نماید لهذا مرا محرک شدند
 که کمک موروثی خودم را که عبارت از هرات باشد تصرف کنم و اگر دولت انگلیس
 بخوابد باغافستان معاونت کند دولت روس هم حمایت ایران قشون خود را
 داخل نماید اگر چه من زیر این بار نیز قدم ولی اصرار میرزا آقاخان صدر عظم
 مرا مجبور کرد حسن اتفاق اینکه بدون هیچ رحمی با یک حمله قریب هرات
 و دولت انگلیس با نهایت بی خرمی رسماً از طرف خلیج فارس حمله بایران نمود
 اگر چه (گردگان زند) وزیر امور خارجه انگلیس اولیای دولت را الامت کرد و گفت
 من هر چه میخواهم که کلیه افغانستان را بایستی ما بران و اگر کرد دخالت ما در امور افغانستان
 عاقبت دشمنی خواهد داشت ولی عقیده این پسر مردگارا از نموده را

کتابخانه عمومی و مرکزی آذربایجان شوروی اسلامی
۱۵۷۸
تولید کتابخانه آذربایجان ۱۳۰۲

خطی ۱۵۱

۴